

odsev

Priljubljeni svetnik
Sveti Miklavž obiskal
trzinske otroke

Podelitev priznanj
Kdo je letos prispeval
k urejenemu in lepemu
videzu našega kraja?

**Kaj se dogaja
v našem gozdu?**
Odgovori v intervjuju
z gozdarjem

Učilnica v naravi
Po gozdni učni poti
Onger s knjižico v roki

»**Novo leto zamenja staro, zdravja pa ne moremo zamenjati, kajti samo enega imamo. Poskrbimo zanj skupaj tudi v letu, ki prihaja.**«

Tina Kladnik, mag. farm., Lekarna Mengeš

MESTNE LEKARNE
Trzince

Dežurni lekarni od 1. 1. 2016 do 31. 12. 2016:

Lekarna Kamnik ned in prazniki: 9.00 - 12.00

Lekarna Domžale sob, ned in prazniki 17.00 - 20.00

Obiščite nas tudi na www.mestnelekarne.si

IR IMAGE

Pekarna PEČJAK

TRZIN

PRIZNANJE
ZA PRISPEVEK
OBJEKTA K
UREJENOSTI
KRAJA

Naredi si leto!

Akcija!
Orehova potica in
izbrani keksi

Samo v decembru
izkoristite kupon za
20 % popust na
izbrani izdelek!

PON.-PET.: 5.00-19.00, SOB.: 6.00-12.00

Na parkirišču med Kidričevo ulico in
ljubljsko dvopasovnico

Odsev, glasilo občine Trzin

→ **Na naslovnici**
Praznično okrašen CIH
Fotografija: Metka Pravst

Glavna in odgovorna urednica:

Metka Pravst, metka.pravst@gmail.com
040 250 832

Uredništvo:

Ana Pirc, Brigita Ložar, Dunja Špendal, Majda Šilar, Miha Pavšek, Nataša Pavšek, Tanja Jankovič

Redni avtorji prispevkov:

Andrej Grum, Boštjan Guček, Dušan Kosirnik, Janez Gregorič, Katja Rebolj, Matjaž Erčulj, Nejc Florjanc, Zoran Rink in drugi

Fotografi:

Miha Pavšek, Tanja Jankovič, Zinka Kosmač

Lektoriranje:

Marija Lukan

Tehnično urejanje, prelom, priprava za tisk in tisk:

IR IMAGE, d. o. o.

Oglasno trženje:

IR IMAGE, d. o. o., Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik
T: 01/ 83 96 400, F: 01/ 83 96 411, E-mail: info@ir-image.si

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1.500 izvodov.
Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Gradivo za januarско številko oddajte
najkasneje do **5. januarja 2017.**

Prispevke v elektronski obliki pošljite na metka.pravst@gmail.com

V skladu z uredniško politiko in glede na razpoložljivost prostora v glasilu Odsev, si pridržujemo pravico do objave ali neobjave ter krajšanja in preoblikovanja nenaročenih prispevkov.

Naj bo leto 2017 najlepše!

Pregled vsebine v zadnjem mesecu leta je postregel s številnimi zanimivimi prispevki. Bili smo na podelitvi priznanj za lepši in bolj urejen Trzin, naj vsem prejemnikom priznanj iz srca čestitamo (str. 9), z nagrajeno Sašo Pančur se je pogovarjala Tanja in jo kot podjetno Trzinko tudi predstavila (str. 22 in 23). V Trzinu smo gostili še dva zanimiva predavatelja – na fotografskem natečaju revije National Geographic Traveler nagrajenega Marka Korošca (str. 12) in pisatelja in publicista Ivana Sivca (str. 13).

Šolski in vrtčevski otroci so sodelovali v narodnem projektu »Tradicionalni slovenski zajtrk« (str. 14), odpravili pa so se tudi po gozdni učni poti s pomočjo knjižice 'Učilnica v naravi – učna pot Onger' (str. 16-17). Tanja je spregovorila z gozdarjem in iz prve roke izvedela, kakšno je stanje v našem gozdu (str. 21). O stanju se lahko prepričate na lastne oči in upoštevate Mihov predlog za pohod po Trzinu, ki nam ga je predstavil v sliki in besedi (str. 24 in 25). Naj bo to izhodišče za sprehode po našem kraju v letu, ki prihaja.

Dogodki, ki jih napovedujemo za januar, so sicer zelo skromni, a na tridnevnem strelskem tekmovanju Skirca Borisa Paternosta in Pokal Trzina 2017 bo zagotovo zanimivo, saj organizatorji pričakujejo, da bo padel kakšen nov rekord. Bo pa poučno še eno predavanje, in sicer o skotopičnem ali Irlen sindromu – napovednik vseh dogodkov kot vedno najdete na strani 30, kjer smo objavili tudi novoletno voščilo.

Od prazničnih vsebin smo v decembrski Odsev ujeli le miklavževanje (str. 8), adventni čas pa nam je pričaral trzinske zgodbe (str. 10). O novoletnih druženjih bomo morali poročati v novem letu, vam pa polagamo na srce, da se v zadnjih dneh decembra povešelite z najdražjimi, jih objamete in jim poveste, da jih imate radi. Naj vas ta veseli čas napolni z radostjo, da boste v novo leto stopili polni zagona, in naj bo leto 2017 za vas najlepše!

Glavna in odgovorna urednica

Metka Pravst

Občina Trzin

Spletna stran: www.trzin.si
E-mail: info@trzin.si

Telefonske številke:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50
Faks: 01/ 564 17 72

Uradne ure:

Ponedeljek: 8.00 – 14.00
Sreda: 8.00 – 13.00 in 14.00 – 18.00
Petek: 8.00 – 13.00

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oz. na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Skupna občinska uprava občin Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Vodice

»Medobčinski inšpektorat in redarstvo«

Mengeška cesta 9, 1236 Trzin
E-mail: inspektorat@trzin.si

Telefonska številka:

01/564 47 20
Faks: 01/564 47 21

Uradne ure:

Ponedeljek: 9.00 – 11.00
Sreda: 9.00 – 11.00

Intervju z županom: Naše okolje je veliko bolj prijazno kot mestno

Z županom Petrom Ložarjem smo v tem mesecu spregovorili o cenah najema grobov, o elaboratih za gradnjo doma zaščite in reševanja, o živih mejah, pasjem igrišču in o življenju v naši občini, ki velja za eno od najbolj zdravju ugodnih.

Zakaj so se cene za najem grobov v Mengšu izredno dvignile in kako je v Domžalah?

Pred nekaj leti so se začele cene za najem grobov usklajevati. Občina Mengeš je bila ena zadnjih, ki je najemnine do pred kratkim subvencionirala. Cene so zdaj v primerjavi z domžalsko občino izenačene – gre za neko povprečje, saj so določena manjša pokopališča lahko malenkost dražja, pri največjih pa je lahko cena tudi malo nižja od tega povprečja. Za vsa pokopališča zdaj skrbi Prodnik.

Ali lahko podate še primerjavo z Ljubljano?

Za primerjavo lahko damo Žale v Ljubljani, kjer so cene za približno 30 odstotkov višje, kot veljajo za območje Upravne enote Domžale, čeprav so Žale daleč največje pokopališče.

Kako ocenjujete uspešnost javnega natečaja v povezavi z elaborati za gradnjo doma zaščite in reševanja v Trzinu, koliko jih je ustrezalo razpisnim pogojem?

Natečaj je za nas pripravila Arhitekturna zbornica, in čeprav je bil to majhen projekt, so ga prevzeli in tudi vodili; torej je bila udeležena striktno stroka. Prispeli so trije predlogi, vsi so bili ustrezni. Komisija strokovnjakov in predstavnik gasilcev, ki je bil zunanji strokovni sodelavec, je ovrednotila prispеле predloge in jih razvrstila.

Bodo te naloge na vpogled tudi javnosti?

Ker je treba počakati rok za pritožbe, bomo imeli na začetku januarja javno razgrnitev v avli Centra Ivana Hribarja, kjer bodo prispеле predloge tudi predstavili. Na februarski občinski seji pa bomo vse celovito še enkrat predelali. Ne glede na to, da imamo sredstva že zagotovljena v proračunu 2017, želim, da gre ta tema še enkrat na sejo občinskega sveta, da se vse predebatira – da se upoštevajo mnenja in pripombe s strani občanov in strokovnjakov, ki jih bomo poiskali tudi sami, in da občinski svet še enkrat vse obravnava – še najbolj glede financ.

V zadnjem času je bila urejena nova pot za kolesarje pri šoli, zasajena so drevesa v Mlakah, tudi žive meje, ki so

Novi pasji park v Trzinu za CIH

Foto: Metka Pravst

silile na ceste, so porezane ... Ste za urejanje živih meja namenili sredstva iz proračuna ali ste poslali lastnikom račune za opravljene storitve?

Večinoma so lastniki žive meje uredili sami! Tistim, ki bi jih morali porezati, pa jih niso, bomo poslali račune. Nekaj je še zapletov glede živih mej in dreves, ampak jih počasi urejamo.

Kaj bo novega v Trzinu v naslednjem letu?

Trenutno se dela ograja za CIH, kjer bo pasji park. Režim bo določen na tabli. V njem se bodo lahko psi brez vrvic prosto gibali, ampak vsak lastnik bo dolžan svojega psa nadzorovati tudi v ogradi in poskrbeti za njegove iztebreke.

Zakaj fontana pred CIH letos ni delovala, ali bo v naslednjem letu?

Fontana ni delovala zaradi okvare, ki jo je povzročil električni udar, zato je bilo treba zamenjati ves sistem. Dogovarjanje z zavarovalnico je trajalo tako dolgo, da se je sezona že nagibala h koncu, zato sistema za tri tedne nismo zagnali. Naslednjo sezono bo fontana ponovno delovala po minimalnem režimu, da ne bo povzročala hrupa.

Pa je stroške popravila krila zavarovalnica?

Fontana je bila zavarovana, zato je popravilo krila zavarovalnica.

Po raziskavi Nacionalnega inštituta za javno zdravje smo Trzinci zelo zdravi, le dva podatka sta skrb vzbujajoča: veliko poškodovanih v prometnih nezgodah in stopnja bolnišničnih obravnav zaradi zloma kolka pri osebah, starejših od 65 let ... Kako bi to komentirali?

Statistika je vedno dvomljiva, ker se jemlje na majhnem vzorcu, in Trzin je manjše območje. Kar se prometnih nesreč tiče, je jasno, da je to zaradi prometa na štiripasovnici. Znotraj naselja je izredno malo nesreč. Tudi delovne nesreče so bile bolj izrazite zaradi OIC. Pri drugi statistiki pa ne vem, zakaj je tako. Res je, da imamo nekaj starejše populacije, in očitno nam je nekaj takih poškodb poslabšalo statistiko. Sem pa vesel, da so ostali parametri zelo v redu in da se uvrščamo med najbolj zdrave občine. Najbolj zdrava občina je sicer Domžale, ampak lahko rečem, da je naše okolje veliko bolj prijazno kot mestno. Ob tem pa želim vsem občankam in občanom zdravja in sreče polno leto 2017 in kot vedno mir in zadovoljstvo v krogu najbližjih. ●

Metka Pravst

Obvestilo veteranom vojne za Slovenijo

Spoštovane veteranke in veterani vojne za Slovenijo, v letu 2017 bomo dočakali, da nam bo država vsaj delno vrnila pravice, ki nam po zakonu pripadajo. Zahvaljujemo se aktualni vladi, ki se je prva sploh hotela pogovarjati o povrnitvi pridobljenih pravic vojnih veteranov.

Pot do uveljavitve omenjenih pravic ni bila lahka, a je vodstvu veteranske organizacije z večkratnimi pogajanji le uspelo s tehtnimi argumenti prepričati ljudi, ki o tem odločajo.

V letu 2017 so upravičeni do plačila premije DZZ (dodatnega zdravstvenega zavarovanja) vsi, ki so ga že do zdaj prejeli, poleg njih pa tudi vsi tisti, ki so ali bodo v naslednjem letu dopolnili starost 55 let.

Vsi tisti, ki vam po novem zakonu pripada plačilo PZZ, boste s strani države prejeli obvestilo o tem, nato boste na podlagi tega vložili zahteve, vendar ne prenehajte s plačevanjem PZZ, dokler ne prejmete odločbe s strani države. Obenem raje ne menjajte zavarovalnice (Vzajemna, Triglav, Adriatic), ker je treba upoštevati odpovedni rok, in se stvari lahko malce zapletejo.

Na Upravni enoti Domžale je 1091 posameznikov, ki imajo omenjeni status, od tega so 103 veterani še iz NOB (1941-1945). Kdorkoli si doslej še ni uredil statusa, naj to stori še letos, če je seveda do tega upravičen.

V primeru nejasnosti lahko pokličete na OZVVS Domžale (031/646 819 – Janez Gregorič). Po svojih močeh vam bomo pomagali, lahko pa se tudi včlanite v naše združenje, kjer vas bomo zelo veseli. ●

Voščilo

Vsem občankam in občanom ter drugim bralcem Odseva želimo prijetne božične in novoletne praznike, v letu 2017 pa veliko zdravja, sreče in zadovoljstva!

Župan, občinski svet in občinska uprava Občine Trzin

Foto: Arhiv Občine Trzin

Kljub letom še vedno za ples

Tik pred martinovim je polnih 90 let napolnila mnogim dobro poznana Trzinka Marija Barber, po domače Pepevarjeva Minka, ki zadnja leta prebiva v enoti Doma počitka Mengeš v Trzinu. Kljub letom in težkim dogodkom v svojem življenju (smrt brata, prisilno bivanje v taborišču, nepričakovana smrt hčerke, smrt moža ...) Minka ostaja optimistično razpoložena, družabna in vedno pripravljena za ples in vriskanje. Marsikdaj s tem dvigne razpoloženje tudi ostalim sostanovalcem doma. Da bi ji polepšali njen praznik, smo v domu priredili praznovanje, kjer je zaigral tudi harmonikar Janko. Manjkala ni niti velika torta, ki so jo radi spekli v domski kuhinji in so je bili deležni prav vsi prisotni. Da je Minka priljubljena in aktivna tako v domu kot v kraju, so potrdili tudi številni obiskovalci, ki so slavjenki čestitali in ji izročili darila – župan Peter Ložar, Zoran Rink – predsednik DU Žerjavčki Trzin, Anica Batis – predstavnica Karitasa Trzin, Stanka Štrus – predstavnica Doma počitka Mengeš, sočlanice skupine »Trzinski izvir« in Helena Ogorelec, ki je gospe spisala tudi krajšo pesem. Seveda je bila Minka zelo vesela tudi prisotnosti svojih najbližjih – zeta, vnukinje in malega pravnuka, ki je prav pridno spremljal dogajanje. Ob poskočni glasbi je Zoran zvalil slavjenko na ples, kjer je ponovno dokazala, da je v njej še vedno prisoten vedri duh. Želimo ji, da bi ji življenje v domu pomagalo lajšati težave in stiske starosti. Gospa Minka, še na mnogo zdrava leta! ●

Pomoč na domu

Dom počitka Mengeš izvaja pomoč na domu na podlagi koncesije v občini Trzin. Storitve izvajajo socialni oskrbovalci, ki so usposobljeni za oskrbo na domu. Storitve, ki jih izvajamo v okviru pomoči na domu, so:

- pomoč pri temeljnih dnevnih opravilih
- gospodinjstva pomoč in
- pomoč pri ohranjanju socialnih stikov

Osnovni namen in cilj izvajanja storitev pomoči na domu je, da upravičencem z našimi storitvami omogočamo čim kvalitetnejše bivanje v domačem okolju, hkrati pa s storitvami nadomeščamo institucionalno varstvo.

Trudimo se, da bi uporabnikom ponudili prijazno in strokovno oskrbo in da bi jim pomagali pri ohranjanju samostojnosti v domačem okolju.

Pomoč na domu izvajamo vse dni v tednu, tudi ob sobotah, nedeljah in praznikih.

Nudimo tudi razvoz kosil vse dni v tednu.

Podrobnejše informacije dobite na tel. št.: 051 327 317 ali 01 723 7228 ter na spletni strani: www.dpm.si. ●

Varne točke za otroke in mladostnike v občini Trzin

Občina Trzin se je v sodelovanju z Osnovno šolo Trzin in Društvom prijateljev mladine Trzin s šolskim letom 2014/15 pridružila Unicefovi mreži Varne točke.

Varne točke so posebno označeni javni prostori, namenjeni otrokom in mladostnikom, da se vanje zatečejo v primeru, če se znajdejo v kakršnikoli stiski na ulici (so se izgubili, grozijo jim vrstniki, ne morejo priti domov ali v stik s starši, so izgubili ključe, potrebujejo le prijazen nasvet, informacijo ali pa so bili priče kaznivemu dejanju). Varne točke so vzpostavljene predvsem ob poteh v šolo in so označene s posebno nalepko – smejočo se hišico, ki je nameščena na vidno mesto pred vhodom v poslopje. Otroku, ki je v trenutni stiski, bodo uslužbenci, usposobljeni za pomoč otroku v varnih točkah, nudili pomoč.

V letošnjem šolskem letu je v Trzinu 14 varnih točk. Doslej na območju občine Trzin še niso zabeležili obiskov s strani otrok v stiski.

Šola vse učence ob novem šolskem letu seznanja s projektom in jim razdeli obvestila z označenimi lokacijami varnih točk in s pomembnimi telefonskimi številkami. Plakati z označenimi varnimi točkami so izobešeni na šolskih oglasnih deskah, na oglasnih deskah po Trzinu in na občinski spletni strani. Naj bo ta projekt sporočilo otrokom, da v stiski nikoli niso sami, in hkrati poziv vsem odraslim za vzpostavitev varnosti in skrbi za naše otroke in mladostnike v želji, da jim ne bi bilo treba nikoli uporabiti takšne vrste pomoči.

V Trzinu so varne točke:

- Gostilna Orhideja, Testen Boris, s. p., Jemčeva 52a, Trzin
- Jefačnikova domačija, Jemčeva 37a, Trzin
- Občina Trzin, Mengeška 22, Trzin
- Župnijski urad Trzin, Habatova 15, Trzin
- Medobčinski inšpektorat in redarstvo, Mengeška 9, Trzin
- Osnovna šola Trzin in Enota vrtca Palčica, Mengeška 7b, Trzin
- Krajevna knjižnica Tineta Orla Trzin, Ljubljanska 12f, Trzin
- Turistično društvo Kanja Trzin, Ljubljanska 12f, Trzin
- Caffè Motorino, Sabina Orel, s. p., Ljubljanska 12, Trzin
- Dom počitka Mengeš, enota Trzin, Ljubljanska 10a, Trzin-24 ur
- Osnovna šola Trzin, enota Vrtec Žabica, Ploščad dr. Tineta Zajca 1, Trzin
- Cvetličarna Trzin, Mlakarjeva 7, Trzin
- Pizzeria da Mattia, Einspieler Matjaž, s. p., Kidričeva 10a, Trzin
- Bistro Mojca, Štembal Marjeta, s. p., Blatnica 10, Trzin

Vsem sodelujočim prostovoljcem v varnih točkah se zahvaljujemo za sodelovanje. ●

Občina Trzin in Lado Krašovec,
lokalni koordinator projekta Unicefove Varne točke

VARNA TOČKA
unicef

Si v stiski? Ti kdo teži?
Poišči ta znak. Poišči pomoč.
V varni točki ti bomo vedno
prisluhnili in pomagali.

unicef
www.unicef.si

EVROPSKA UNIJA
KOHEZIJSKI SKLAD
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST

REPUBLIKA SLOVENIJA

OSKRBA S PITNO VODO NA OBMOČJU Domžale – Kamnik

V treh občinah, med katerimi je tudi občina Trzin, že posodobili vodovni sistem

V okviru projekta Oskrba s pitno vodo na območju Domžale - Kamnik gradbena dela izvajajo le še v občinah Kamnik in Moravče

V projektu Oskrba s pitno vodo na območju Domžale - Kamnik sodeluje pet občin: Kamnik, Domžale, Mengeš, Moravče in Trzin. Projekt predstavlja obsežno naložbo v nadgradnjo in posodobitev vodovodnih sistemov z namenom boljše oskrbe s pitno vodo. V občinah Domžale, Mengeš in Trzin so z gradnjo že v celoti zaključili, občini Kamnik in Moravče, ki imata nekoliko večji investicijski zalogaj, pa sta z delom že globoko v drugi polovici.

Na območjih občin Domžale, Mengeš, in Trzin je potekala ureditev primarnih povezav na območju črpališč na Mengeškem polju z namenom primernejše razdelitve pretokov med posameznimi deli sistema. Dodatno je bil na vodovodno omrežje priključen dolomitski vodnjak, na območju Koločca pa urejena vrtina, ki omogoča večje razpoložljive količine vode v sistemu. V vodovodni sistem Domžale so v okviru projekta priključili še vodovodni sistem Mengeš, ki se je pred tem večinoma oskrboval z vodo iz vodovodnega sistema Krvavec. Za priključitev na vodovodni sistem Domžale je bila aktivirana dodatna vrtina in zgrajen povezovalni cevovod (med obstoječimi črpališči na Mengeškem polju in obstoječim vodovodom pri tovarni Lek). Voda iz vrtine se tako črpa v skupni osrednji sistem. Potrebne količine vode za občino Mengeš pa zagotavljajo s prečrpavanjem v vodovodni sistem Mengeš. V občini Trzin je potekala izgradnja 1.780 metrov cevovoda, od tega 1.446 metrov na relaciji črpališče ČR4-ČR5-Trzin in 334 metrov v naselju Trzin, na območju Mengeške ceste – stranski krak pri Gostilni Narobe, nato po cesti ob PŠati do Habatove ulice in po delu pešpoti ob PŠati.

Na območju občine Kamnik so dela na južnem vodovodu v naseljih Perovo, Šmarca in Volčji Potok že zaključena. Na tem delu je potekala ureditev centralnega dela vodovodnega omrežja, izgradnja vodovoda med vodohranom Perovo in obstoječim vodovodom pri Veterini Kamnik ter nadgradnja južnega dela vodovoda v naseljih Šmarca, Volčji Potok ter Rudnik pri Radomljah. Izgradnja vodovoda se nadaljuje v Tuhinjski dolini, kjer se hkrati polagata fekalna kanalizacija in vodovod. V letošnjem letu je v načrtu izgradnja vodohrana Soteska s prostornino 400 m³. S tem bo na celotnem območju Tuhinjske doline urejen dotok zadostnih količin vode iz centralnega vodovodnega sistema. Na območju

občine Moravče je potekala gradnja in posodabljanje treh vodovodov, in sicer vodovoda Podbrdo-Grmače-Dešen in Soteska-Podstran-Dole, ki sta v celoti zaključena. Na tretjem vodovodu Hrastnik-Kal-Tlačnica pa dela še potekajo. Z njim bodo tamkajšnji prebivalci prvič dobili javni vodovod. Do sedaj so imeli kapnice, ob suši pa se je vodo dovažalo z gasilsko cisterno. Tudi dela na vrtini ČVM-1 lepo napredujejo. Do sedaj je bila zgrajena elektro-kabelska kanalizacija v dolžini 500 metrov, vključno s pripadajočimi jaški.

Z izvedenimi deli bodo ob zaključku celotnega projekta v vseh občinah izboljšali kakovost pitne vode in razdeljevanje razpoložljivih vodnih količin iz različnih virov oskrbe, s čimer bo možno nemoteno in varno oskrbovanje tudi v primerih možnega izpada posameznega vodnega vira ali dela sistema zaradi okvare.

Do konca novembra 2016 so sodelujoče občine Kamnik, Mengeš in Moravče iz Kohezijskega sklada in državnega proračuna uspešno pridobile 1.482.686,55 € nepovratnih sredstev. Na Ministrstvu za okolje in prostor obravnavajo vloge Občine Domžale in Trzin za črpanje sredstev v skupni višini 1.022.025,39 €. Vrednost celotnega projekta znaša 11.384.020,51 €. Od tega bo Evropska unija iz Kohezijskega sklada v okviru Operativnega programa za izvajanje evropske kohezijske politike v obdobju 2014–2020 prispevala 6.940.942,77 €, Republika Slovenija iz državnega proračuna 1.224.872,25 € in vključene občine iz občinskih proračunov 3.218.205,49 €.

Velika tabla za oglaševanje (»jumbo« plakati) na slepem kraku Mengeške ceste v Trzinu

Naložbo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Kohezijskega sklada
www.eu-skladi.si

Občina Kamnik

OBČINA DOMŽALE

Občina MENGEŠ

Občina MORAVČE

TRZIN

Miklavž se je pripeljal z maratoncem

Praznični konec leta se pri trgovcih začne že novembra, ko polepšajo svoje trgovine s številnimi novoletnimi lučkami in okraski. Pri nas pa se okrasne lučke prižgejo na začetku decembra in tlakujejo pot prvemu izmed dobrih mož, svetemu Miklavžu. Seveda nas je na večer pred svojim godom obiskal tudi letos, saj imajo mlade članice TD Kanja v njegovi knjigi rezervirano posebno stran za vse predšolske malčke našega Trzina, za tiste pridne in tiste malo manj pridne.

Tudi tokrat so mu sprejem pripravile na ploščadi T3 med bloki na Ljubljanski ulici. Pravzaprav je bilo na ploščadi živahno že veliko pred prihodom dobrega moža v belem, ko so pripravljali prizorišče za njegov sprejem, postavljali oder in stojnice za Miklavževo tržnico. Na njej so razstavljali med 16. in 19. uro mimoidočim ponujali številne dobrote: adventne venčke, male lončene izdelke, med, bučno olje, vino z dodatkom rožmarina, suhomesnate izdelke ...

Foto: Tanja Jankovič

Za otroke, ki so s svojimi starši, tetami, strici ali starimi starši napolnili ploščad, so organizatorke, tokrat pod taktirko Tjaše Salobir Lipovšek, organizirale polurno otroško predstavo. Mladi igralci otroške gledališke skupine Azum so pod vodstvom Saše Hudnik uprizorili njeno avtorsko predstavo »Zgodba o poredni snežinki Minki«. Snežinka Minka je najmlajša, a najbolj poredna med vsemi snežinkami. Privoščji si potegavščino in svoje sestre snežinke pošlje v tople kraje, saj se želi igrati z njihovimi igračkami in delati, kar se ji zahoče. Vendar ne ve, da imajo njena dejanja, čeprav na pogled nedolžna, lahko posledice. Otroci namreč lahko ostanejo brez daril. Na koncu se je, kljub težavam z ozvočenjem zgodbica srečno končala. Mladi igralci so začeli glasno klicati svetega Miklavža, pomagali so jim tudi otroci pred odrom. Dolgo so ga klicali, dokler ni končno prišel. Pravzaprav ni prišel, pripeljal se je v posebnem vozu, imenovanem maratonec, ki sta ga vlekla konja, družbo pa so mu delali angelčki in parklji. Miklavž se je odpravil na oder, da so ga vsi otroci dobro videli, jih pozdravil, povprašal, kako pridni so bili, in se potem odpravil na svoj prestol ob kaminu. Polno zvedavih otrok je imel okoli sebe, ki so z velikim pričakovanjem zrli vanj, in staršev, ki so se veselili z njimi. Miklavž si je vzel čas za vsakega malčka, mu izročil darilce in se slikal z njim. Tam v najbolj skritem delu svoje vreče je našel tudi nekaj darilc za njihove starejše bratce ali sestre. S seboj je imel košarice z bomboni, ki so jih njegovi pomočniki v belem in črnem delili otrokom na ploščadi. Bilo pa je takrat hudo mrzlo, malo pod lediščem, zato prav dolgo ni zunaj zdržal nihče. Tudi Miklavž z angelčki in parklji ne. Kmalu so se odpravili naprej razveseljevat otroke drugih krajev. Naši vrli organizatorji, ki so hvaležni vsem, ki so kakorkoli pomagali pri izvedbi dogodka, pa so začeli pospravljati prizorišče. Omenimo le nekaj udeležencev: stojničarji, donatorja Kmetija Moškrič in podjetje Homan, KUD, Franci Florjančič in njegovo prevozno sredstvo s konjema, in seveda Občina Trzin, ki je prireditev, kot vsa leta doslej, finančno podprla. • Tanja Jankovič

Ujemite zimsko akcijo!

Naši zimski športniki dobro vedo, da sta varnost in udobje ključna dejavnika odlične vožnje. Pojdite dlje tudi vi in ujemite **zmagovalne cene modelov Ford Style** ter ob nakupu izkoristite še **bon za 250 € za nakup originalne dodatne opreme ali zimskih gum.**

Več na Ford.si

5 LET JAMSTVA

250 €

FIESTA STYLE	B-MAX STYLE	FOCUS STYLE	C-MAX STYLE
20.20	20.20	20.20	20.20
10.740 €	13.820 €	14.260 €	16.390 €

* Ob nakupu vozila iz serije STYLE.

Uradna Uradna poraba goriva: 3,2-7,2 l/100 km. Uradne emisije CO₂: 82-169 g/km. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

Slika je simbolična.

VEIT TEAM. Cufarjeva ulica 24, Vir, Domžale
GSM: 031 395 395, www.veitteam.si

Go Further

Tradicionalna podelitev priznanj za lepši in bolj urejen Trzin

Odlčno izpeljana že XV. podelitev priznanj za prispevek k urejenemu in lepemu videzu našega kraja za leto 2016 je potekala v petek, 25. novembra, v dvorani Kulturnega doma Trzin.

Prireditve Turističnega društva Kanja Trzin se je začela s simpatično predstavo o dogodivščinah Dunje Špendal in Zinke Kosmač, ki sta že poleti pohajkovali po našem kraju in iskali najlepše urejene koticke Trzina. Predstava, v kateri so folklorniki Danica, Mirjam in Bojan iz Folklorne skupine Trzinka šaljivo napovedali temo večera, je dobro nasmejela obiskovalce v dvorani in jih ogrela za bogat spremljevalni program.

Organizatorica Dunja Špendal je nastopila tudi v vlogi povezovalke programa. Pozdravila je vse navzoče, še posebej pa župana občine Trzin Petra Ložarja, podžupana Rada Gladka, častno občanko Jožico Valenčak, navzoče občinske svetnike in predstavnike trzinskih društev, prisrčno pa je pozdravila tudi prejemnike letošnjih priznanj, ki so zasedli prve vrste v dvorani.

Kulturni program so s svojim nastopom dopolnila dekleta iz 3. a zreda OŠ Trzin pod vodstvom učiteljice Petre Mušič. Maja, dve Uli, Neira in Natalija so nastopile z deklamacijo pesmi Ferija Lainščka V meni je sonce. Sledil je nastop mešanega pevskega zbora DU Žerjavčki v novi glasbeni preobleki, ki ga je vodila Olga Kuzmič, v njem pa so prepletali rože skozi tri ljudske pesmi.

V kulturni program so organizatorji zanimivo vpletli podelitev priznanj s predvajanjem kolažev Zinke Kosmač. Posebno priznanje za ohranjanje spomina na način bivanja naših prednikov je prejela Ema Kmetič, ki pa se prireditve ni mogla udeležiti. Sledil je nastop mlajše zasedbe folklorne skupine Trzinka, odplesali so splet belokranjskih plesov ob spremljavi zvokov harmonike, basa in violine.

Ker je komisija upoštevala dejstvo, da je poleg urejenosti kraja pomembna tudi turistična ponudba, ki bogati kakovost življenja prebivalcev in gostov, je šlo priznanje za poslovno odličnost in vsestransko vpletenost v lokalno skupnost v roke Drive Caffè, ki ga vodi Saša Pančur. Priznanje za poslovno odličnost in dolgoletno vsestransko vpletenost v lokalno skupnost pa si je prislužila tudi Pekarna Pečjak.

Po podelitvi dveh priznanj za poslovno odličnost je oder zavzela ženska vokalna skupina Oda, spremljala pa sta jo Miran Kokalj na akustični kitari in Gašper Kokalj na bas kitari. Nato je ob ogledu kolažev sledila še podelitev petih priznanj za lepši in bolj urejen Trzin. Priznanje so prejeli: Ivanka Šušteršič, Marija Knez, Društvo Florijan, Urška Homan in Tomislav Erman.

Prireditve so s pohvalami sklenili še predsednik Turističnega društva Kanja Trzin Ljubo Arsov, ki se je vsem nastopajočim zahvalil za kakovosten program, Dunji za odlično organizacijo in Zinki za odlično računalniško podporo, prav tako je pohvalil delo komisije, ki že 15 let spremlja urejenost kraja. Ob koncu prireditve je župan Peter Ložar v svojem govoru poudaril, da je lepo živeti v Trzinu, pohvalil je Dunjo in Zinko ter vse, ki so pripomogli k izvedbi prireditve, in poudaril, da ravno ta prireditve velja za eno najuspešnejših v našem kraju. Sledile so še čestitke in pohvale, družabni večer pa se je nadaljeval ob pogostitvi. •

Metka Pravst

Hvala donatorjem – Pekarni Pečjak, Cvetličarni ANAEVA Trzin, Mlekarni Celeia ter sodelujočim članicam in članom Upravnega odbora Turističnega društva Kanja Trzin.

Foto: Metka Pravst

HP Commerce

Za toplo zimo in pomlad

KURILNO OLJE

dostavlja Hubat!

BREZPLAČEN PREVOZ ALI PLAČILO NA OBROKE

080 22 36

S KARTICO! Več na: www.hp-commerce.si

Individualni PRISTOP.

Ponudba, oblikovana po VAŠI MERI. **Korektne cene, BREZ SKRITIH STROŠKOV.**

POŠLJITE POVPRŠEVANJE:

✉ racunovodstvo@proevent.si

☎ 01/300 32 10

DARILNI BON

1 URA BREZPLAČNEGA SVETOVANJA na poslovnem, davčnem in računovodskem področju.

računovodski servis

www.racunovodski-servis.si

Naročite se na: 01/ 3000 32 10

Adventni čas nam je pričaral trzinske zgodbe

V jasnem, mrzlem večeru na zadnji dan novembra so nas prižgane svečke vabile v toplo kmečko sobo Jefačnikove domačije. Vstopili smo že v adventni čas, to je čas, ki še danes pomeni ljudem zunanjo in predvsem notranjo pripravo na praznovanje božiča.

Obiskovalci, ki smo napolnili kmečko sobo, dišečo po cimetu, smo sedli za mizo in ob toplo peč, kar je dodatno poudarilo vzdušje adventnega časa, k umirjenosti prireditve Branje trzinskih zgodb pa je pripomogel tudi mladi kitarist Izak Bogovič.

Komisija v sestavi Ele Moravec, Marije Lukan in Zdenke Kopač, ki je vodila to srečanje, je po tehtnem premisleku odločila, da bomo prisotni slišali vseh pet zgodb, ki so prispele na natečaj. Zgodbe so zelo raznolike, je še poudarila, vse so odlične, vsaka nosi drugačno, jasno sporočilo in dodajajo v mozaik pisnega izročila Trzina nov kamenček – drugače oblikovan in druge barve.

Milan Kuferšin je prebral zgodnico Kapljica, ki bi se lahko zgodila v katerem koli kraju, pripoveduje pa o majhni deklici, ki je na deteljici zagledala čudovito kapljico, ki se je kot biserček lesketala v jutranji svetlobi, in skupaj sta zapeli Sonce, sonce, sončece – in kapljica se je posušila, vendar se bodo rojevale vedno nove in nove ...

Članica žirije Ela je zaradi odsotnosti avtorja Toneta Ipavca prebrala duhovito pripoved Kako sem postal Trzin'c, ki jo je avtor zaključil s stavkom: »Da, dragi moji, po vseh teh dogodkih sem prišel do tega, da je dobiti naziv Trzin'c težko, nositi pa ga je častno.«

V svojem posebnem slogu pisanja z bogatim besednim zakladom je letos Marjeta Trstenjak napisala Trenutke, in glede na letni čas sem izbrala sledeči stavek: »Ko jih prekrije sneg, dobijo svoj mehak, drobno biserno bleščeč zimski plašč, posut z vzorci zajčjih, lisičjih, srninih in ptičjih stopinj.«

Jaz pa sem napisala po resničnem dogodku domišljijko zgodnico Črno rdeča ni enaka rdeče črni, ko psiček kavalir, po imenu Želodek, pripoveduje o svoji družini Hostnik, o ljubeči gospodarici Zvončnici, gospodarju Hrastu, o življenju v Trzinu in njegovih vragolijah ob Pšati.

Po pripovedovanju svoje mame Francke je Albinca Pisk, ki je živela v Trzinu le do leta 1955, napisala zgodbo Miklavževanje, ko je kot desetletna deklica izvedela, kdo nadomešča Miklavža, žal ji je bilo, da so ji to pravljico vzeli, a dobila je zgodbo o Trzinu, ljudeh, navadah in času.

Predsednik Turističnega društva Kanja Trzin Ljubo Arsov je čestital vsem piscem zgodb in podaril simbolična darilca. Ob zakurjeni peči, sveže pečeni kruhu, polni sobi obiskovalcev in kar petih zgodbah se je prijetno druženje nadaljevalo, spletale so se vezi med še neznanimi ljudmi in z obljubo, da bo ta že tradicionalni večer živel še naprej, s še več različnimi zgodbami, ki bodo nekoč zbrane in objavljene v knjižici. •

Dunja Špendal

Na kulturnem večeru o ljubiteljski kulturi

Na letošnji drugi kulturni večer, ki je bil 24. novembra v Dvorani Marjance Ručigaj, je Anton Peršak, minister za kulturo, v goste povabil direktorja Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti (JSKD) Igorja Teršarja. Redkim rednim obiskovalcem kulturnih večerov sta predstavila delovanje sklada, večino časa pa namenila ljubiteljski kulturi v Sloveniji. Spregovorila sta o tem, kaj je ljubiteljska kultura, zakaj je pomembna, zakaj jo je dobro predstavljati zunaj meja naše države, in predstavila nekaj podatkov o njenem obsegu v Sloveniji. Razmišljala sta o pomembnosti vključevanja starejših ter otrok in mladih v ljubiteljske dejavnosti, kot so zbori, gledališča, folklorne, likovne, literarne dejavnosti in vse, ki se na novo vzpostavljajo. Igor Teršar je povedal, da sklad 68 odstotkov svojih sredstev namenja šolskim programom za mlade, kjer je odziv velik predvsem na osnovnih šolah. Kar 277 jih je namreč vključenih v projekt Kulturna šola. Svoje izkušnje pri delu z otroki in mladimi je z drugimi delilo tudi nekaj obiskovalcev, ki se ukvarjajo z ljubiteljsko kulturo. Za zaključek sta kulturnika predstavila tudi svoje mnenje o prihodnosti ljubiteljske kulture. Igor Teršar je izrazil zadovoljstvo, da je država sprejela 8-letni načrt razvoja, Anton Peršak pa je poudaril, da je vlaganje v kulturo strateško vlaganje. Pohvalila sta tudi dobro delo našega kulturno-umetniškega društva, delo folklornikov, Glasbeno šolo Lartko in lokalne skupnosti, ki imajo posluš in podpirajo delovanje ljubiteljske kulture. •

Tanja Jankovič

Levo direktor Javnega sklada za kulturne dejavnosti Igor Teršar

Literarni večer

Pokrajinska zveza društev upokojencev Gorenjske je v organizaciji Društva upokojencev Šenčur priredila »Večer literarnih ustvarjalcev«, ki je bil v petek, 14. oktobra 2016. Nanj sta se prijavila dva literarna ustvarjalca iz Društva upokojencev Žerjavčki Trzin, in sicer Emil Milan Kuferšin in Nežka Andrejaš s svojimi prispevki. Nastopi vseh so bili zelo dobri in občinstvo je prav vsakega nagradilo z dolgim ploskanjem. Prispevki literarnih ustvarjalcev so natisnjeni v biltenu, ki so ga udeleženci tudi prejeli. Po končanem literarnem večeru so bili vsi povabljeni na manjšo pogostitev in klepet o literarnem ustvarjanju starejših.

Vse starejše literarne ustvarjalce vabimo, da svoja dela predstavijo tudi trzinski javnosti. Najlažje bodo to storili tako, da svoja literarna dela ob sredah prinesejo v Center Ivana Hribarja (CIH) naši tajnici Olgi Stopar, zbrana dela bomo predstavili že konec januarja ali na začetku februarja v literarnem biltenu. •

Zoran Rink

Kaj moraš vedeti?

Černobil,
Ukrajina,
Belorusija,
St. Petersburg

22. novembra smo se z veseljem udeležili potopisnega predavanja v Kulturnem domu Trzin. Aleš Smolej nam je predstavil pet različnih držav. Podal se je na petnajstdnevno vožnjo z avtomobilom iz Slovenije do Rusije. Najprej ga je pot peljala k našim severovzhodnim sosedom, Madžarom. Ustavil se je v njihovem glavnem mestu Budimpešti, kjer je prespal, nato se je podal naprej proti Kijevu v Ukrajini. V vsakem od obiskanih mest je bil največ dva dni. A tu je bil drugi dan po vsej verjetnosti najbolj nenavaden in razburljiv, za nas, poslušalce, pa najzanimivejši del večera. Iz glavnega mesta Kijeva je odšel na izlet v Černobil, na ogled elektrarne oziroma kraja černobilske katastrofe. Na voljo so organizirana turistična vodenja z manjšimi avtobusi. Na ta dan je bilo deset avtobusov, kar pa ni nič v primerjavi z vikendi. Neverjetno, koliko turistov hodi na ogled. Pravzaprav ironično. Kraj 30 let nazaj je bil v trenutku zapuščen, kraj, kjer vse propada in se človeku trga srce, je danes turistična atrakcija, kjer se tare ljudi. Vsaka oseba ob besedi Černobil pomisli na nevarnost. Pa je res? Odgovora sta dva: da in ne. Problematične so namreč točno določene točke oziroma mesta, kjer je sevanje izredno visoko. Na nekaterih mestih pa sploh ni sevanja. Izredno zanimivo je tudi dejstvo, da je več sevanja v ozračju Kijeva kot v Černobilu. Iz Ukrajine je pot vodila v sosednjo Belorusijo, natančneje v glavno mesto Minsk. Najbolj me je presenetila zahtev-

nost vstopa v državo. Čakanje na meji dve uri in pol ter izpolnjevanje obrazcev v cirilici, o katerih se ti niti ne sanja, pobožno pa lahko upaš, da se te kdo usmili. Poleg tega moraš nujno imeti vizum, brez njega ne moreš čez mejo. Za piko na i obstajata samo dva vizuma: eden za nekaj dni, drugi za 30 dni, in ga moraš imeti nujno v sklopu turistične agencije. V nadaljevanju večera nam je Smolej predstavil razlike med kulturami in njihovimi navadami, tako tudi o cestnih predpisih. V Ukrajini divjajo, nihče ne upošteva predpisov in znakov ter vozijo vseprek. V Belorusiji so popolnoma umirjeni, nihče ne prekorači omejitev in nihče si ne upa prehitovati. V primeru, da voziš za tovornjakom, si tako dober za kakšnih 140 km vožnje po ravni cesti z omejitvijo 70 km. V Ukrajini in Belorusiji ni nikjer dvojezičnih napisov za turiste, ne na cesti ne v muzejih. Prav tako obe državi še vedno močno ohranjata spomin na vojno z ogromnimi vojaškimi muzeji in vojnimi spomeniki. Nasproti njima je Rusija, ki je imela nanju tudi velik vpliv, čeprav tudi v Rusiji ni dosti drugače. Končna postaja na poti, z vmesno nočitvijo v glavnem mestu Latvije – Rigij, je bil St. Petersburg v Rusiji. Tu je veliko bolj turistično z dvojezičnimi napisi na ulicah, vendar v muzejih na žalost še ne. Je zelo lepo mesto z veličastnimi stavbami, neskončnimi vrstami pred muzeji, vsi spominki imajo podobo Putina. Predavanje je bilo resnično zanimivo, predvsem zaradi popotnikovih doživetij, kot so nakupovanje z Belorusom in priložnost videti ropanje Černobila. Predavatelj je svoje izkušnje dobro delil, saj smo se marsičesa naučili. Česa? Ko se odpravljáš v vzhodnoevropske države, se nauči jezika (predvsem branja cirilice), priskrbi si vse potrebne vizume, pripravi se na dooolge vožnje in večkratno menjavo valut. Na videz nepomembno, v resnici pa zelo pomembno. ●

Ana Pirc

Prelepe vezenine razstavljene v Velenju

Mestna občina Velenje je skupaj z javnimi zavodi in Univerzo za III. življenjsko obdobje Velenje pripravila četrti Mednarodni festival vezenja na Martinov vikend pod naslovom »Praznične vezenine za martinovo«. Povabili so vse, ki ročno izdelujejo to rokodelsko dejavnost, med drugimi tudi nas, trzinske vezilje, in z veseljem smo Marika, Milena, Majda in jaz odšle predstaviti naše izdelke. Vezenje je pomemben del slovenske in evropske kulturne dediščine in zato smo že pred leti odprle babičino skrinjo in iz nje vzele stare vzorce, po katerih vezemo v rišeljke tehniki, imenovani zračna čipka. Vezenine so se v zgodovini podrejele nekaterim družbenim standardom. V razkošnih hišah so vezene kose »hišnega perila« vsaj štirikrat dnevno popolnoma spremenili. Večerja s povabljenici je zahtevala najboljšo, najrazkošnejšo vezenino, srebrni pribor, dragoceni kristal in porcelan in šopek svežega cvetja. Vezilje so včasih, in tudi danes, z vezenjem izkazovale pretanjen in estetski občutek. Prte, zavese in peče za našo Folklorno skupino Trzinka vezemo v zahtevni rišeljke tehniki. To je način vezenja, ko delamo

majhne, goste vbode ob narisanih vzorcih in na koncu ob vezenju izrežemo odvečno blago. Več je vezenja, več je rezanja, bogatejši je izdelek. V izdelavo vložimo veliko časa, dobre volje, spretnosti in truda. Med drugimi izdelki smo s ponosom pokazale tudi eno od vrhunsko izdelanih peč za našo folklorno skupino.

Festival je bil mednarodni, zastopane so bile republike nekdanje Jugoslavije. Gospa, zamejska Slovenka, starosta med veziljami, živahna in z budnim očesom je bila tudi letos prisotna. Ogledovala si je naše izdelke in izrekla veliko pohval, tako natančni izdelavi kot izbranim vzorcem. Poleg lepega rišeljke vezenja je bila navdušena nad vzorci toledo; zaželela nam je še veliko ustvarjalnega dela. Omenim naj, da so se obiskovalci, po moji presoji, najbolj ustavljali pri naši mizi, spraševali, kaj delamo, in z veseljem smo jim prikazale različne tehnike vezenja. Velika večina obiskovalcev je za spomin tudi fotografirala naše razstavljene izdelke, torej je bila predstavitev trzinskih vezilj in občine Trzin uspešna. Organizator je razstavljavce nagradil s priznanjem. ●

Dunja Špendal

Foto: Arhiv trzinskih vezilj

Lovci na nevihte v akciji

Fotografsko zasledovanje ekstremnega vremena

Konec novembra smo Trzinci naposled le dočakali prvotno že spomladi obljubljeni predavanje o vremenu. Ker so vremenski pojavi precej bolj opazni, če smo kje višje, smo povabili v goste predavatelja Marka Korošca kar člani domačega PD Onger.

Prikupni Primorec iz Žirij pri Sežani je eden tistih, ki mu je uspelo združiti svoje delo, zaposlen je na DARS-u kot skrbnik cestno-vremenskega informacijskega sistema (sem spadajo tudi vremenske postaje), in hobi ter nadgraditi mladostno ljubiteljsko fotografsko spremljanje vremena do včasih že pravega profesionalnega perfekcionizma. Med posnetki smo bili deležni tudi nekaj videoizsekov – za ta namen zelo priljubljenih posnetkov v time-lapse tehniki (gre za fotografije v časovnih presledkih, ki jih pri predvajanju pospešimo) – s katerimi nam je še bolj nazorno predstavil burno vremensko dogajanje.

Če se večina od nas lepega vremena veseli, zanj to prav gotovo ne velja! Fotografija grozečega orjaka na slovitih alejih tornadov v ZDA mu je leta 2014 prinesla zmago na fotografskem natečaju revije National Geographic Traveler med 18.000 prispelimi fotografijami. Orjaški temni nevihtni oblak, ki se vrtniči nad koloradskimi ravnici v osrednjem delu ZDA, je videti skoraj nezemeljsko, avtorja pa je spominjal na vesoljsko ladjo iz filmskega spektakla Dan neodvisnosti, zato je fotografijo tako tudi naslovil. Na natečaj jo je poslal brez večjih pričakovanj, nazadnje pa osvojil prvo mesto in potovanje na Aljasko.

Poldruga ura četrtkovega večera v avli OŠ Trzin (hvala vodstvu šole za tehnično in logistično podporo) je kar prehitro minila ob zanimivih, večinoma enkratnih posnetkih divje narave in posledic njenega delovanja oziroma vplivu tega na ljudi in njihov vsakdan. Začeli smo v domači Vipavski dolini z burjo, nadaljevali na goriškem koncu s posledicami vetrne erozije in s trdim ivjem na Javornikih nad Črnovrško planoto ter v Senju, najbolj prevetrenem kraju hrvaškega Kvarnerja, žledom na postojnskem koncu, vrtničastim vetrom (ob morju pravijo tem »mini-tornadom« tromba ali pija-vica) v bližnjem Gozdu nad Kamnikom ter zaključili uvodni del s strelami (pozitivnimi in negativnimi) na širšem območju Tržaškega zaliva.

Še bolj zanimivo je bilo nadaljevanje, saj smo se preselili na alejo tornadov v osrednji del ZDA, kamor hodi zadnjih nekaj let na 'storm-chasing' oziroma lovljenje neviht in z njimi povezanimi vremenskimi »zvermi«. Med temi so najbolj prepoznavni tornadi. Vsako leto jih nastane od 1300 do 1500 in v povprečju vztrajajo od 15 minut do pol ure. Marko jim sledi po več tednov, pri čemer so dnevne etape več stokilometrsk. Tam se srečuje z drugimi lovci na nevihte, skupaj tvorijo zdaj že pravo mednarodno ekipo. Privlačijo ga tudi drugi, z vremenom le posredno povezani pojavi, zlasti astronomski, npr. novembrska velika in svetla polna Luna (zaradi njene izredne bližine), polarni sij ... Tega si še posebej rad ogleduje na Islandiji, kamor ga je tudi že večkrat zanesla pot v iskanju ne- navadnih fotomotivov. Na obeh eksotičnih lokacijah se mu lahko v prihodnje pridružite tudi sami. Več o tem in vsem drugem najdete tudi na spletišču www.markokorosec.net.

Ob čudovitih posnetkih, marsikateri od njih je izvil iz ust večine poslušalcev, je delil z nami tudi nasvete glede (ne-) varnosti pri tovrstnem fotografiranju, razkril »navodila za uporabo« nujne opreme za fotografiranje ekstremnega vremena oziroma pojavov in procesov, ki ga spremljajo. Za fotografiranje strele na primer potrebujemo stojalo, zrcalno-refleksni (ne kompaktni!) fotoaparati, objektiv z goriščnico med 16 in 120 mm, daljinski samosprožilec (žični ali infrardeči), zaslonko f/4–11, čas osvetlitve 5–20 sekund, ISO občutljivost 100–800 in RAW-format. Zdaj, ko vemo kako, moramo ugotoviti le še kje in kdaj. Vendarle se ni bati, da bomo zagledali ob prvi nevihti na Trzinskem polju prihodnje poletje (lahko tudi že konec pomladi) množico fotografov. Morda pa se bo kdo le opogumil in poskrbel atraktivno naslovnico za katerega od prihodnjih Odsevov. Do takrat pa se bomo tolažili z Markovimi fotografijami (nekaj teh smo lahko odnesli domov z nakupom njegovega koledarja za 2017), ki so nam v veliki meri polepšale letošnjo novembrsko sivino. ●

Miha Pavšek

Ivan Sivec nas je popeljal po pentalogiji o velikih Celjanih

Prvi dan v veselem decembru je knjižničarka Zdenka Kopač, vodja naše knjižnice, povabila pisatelja in publicista Ivana Sivca, ki živi v naši neposredni bližini, v Mengšu, na predstavitev pentalogije o velikih Celjanih. Za uvod je Kopačeva povedala samo nekaj podatkov, nekatere smo poznali, nad večino pa smo bili prijetno presenečeni. Ivan Sivec je diplomiral na ljubljanski Filozofski fakulteti na Oddelku za slovenistiko, na Oddelku za etnologijo in kulturno antropologijo si je pridobil naziv magister etnoloških znanosti. Zaposlen je bil na RTV Slovenija, najdlje kot novinar oziroma urednik. Sodeloval je pri pripravi Enciklopedije Slovenije in Slovenskem etnološkem leksikonu. Član Društva slovenskih pisateljev je od leta 1987. Več njegovih knjig je prevedenih v nemščino in angleščino. Za ustvarjalno delo na literarnem področju je prejel zlato Kersnikovo plaketo, za roman Jutro ob kresu je dobil priznanje Ministrstva za obrambo, knjiga Prekletstvo zlata je bila nominirana za desetnico 2008, za novinarsko delo je prejel Terseglavovo priznanje za demokratizacijo glasil, Občina Mengeš mu je podelila zlato priznanje za literarno ustvarjanje, za pisanje besedil Souvanovo nagrado za življenjsko delo. Imenovan je bil za glasbenega kralja, celovečerni film Pozabljeni zaklad, posnet po Sivčevi literarni predlogi, pa je prejel zlato rolo.

Že več kot petnajst let je eden najbolj branih sodobnih slovenskih pisateljev, saj je napisal 135 knjig, od tega 47 za mlade bralce. Piše več različnih literarnih žanrov: zgodovinske romane in povesti, biografske romane, zbirko za mladino Srečna družina, socialno-psihološke romane, pustolovske romane, potopise, knjige s športno tematiko, kmečke povesti in romane, knjige o glasbi, spominsko prozo, humorne pripovedi, slikanice za najmlajše, knjige za mlajše bralce, izhaja pa tudi zbirka njegovih uspešnic Večno zelene. Napisal je skoraj tri tisoč besedil za glasbo. Več knjig je doživelo

ponatis, več literarnih del dramatisacijo, po njegovih štirih romanih Pozabljeni zaklad, Vlomici delajo poleti, Zakleta bajta in Princ na belem konju so bili posneti film in televizijske nadaljevanke. Vsak dan si bralci v slovenskih knjižnicah izposodijo okoli 140 njegovih knjig. Če bi zložili Sivčeve knjige na kup drugo nad drugo, bi bila ta gora višja kot 6000 m, torej precej višja od Mt. Blanca.

V nadaljevanju pa nas je pisatelj Sivec popeljal s kratko vsebino po vseh petih knjigah, kako je izbral gradivo, raziskoval zgodovino, popravljajl nekatere netočne podatke in kako je potem namesto ene knjige nastalo kar pet med seboj povezanih.

Sodobni žovneški gospodje je prva knjiga o začetnikih veličastnih celjskih grofov in knezov z obrobja Savinjske doline. Največ koristi so imeli od mitnin, dobro vzdrževane najemniške vojske in posojanja denarja.

Kronist Modest pa ne opisuje samo žovneških gospodov, temveč tudi opodi Bernarda in Lenarta, znameniti breški viteški turnir, napad ob prvem svitu, pravico prve noči in dvojni uboj. Predvsem pa vzpon navadnega podložnika od paža do oprode in viteza. Mu bo uspelo?

V drugem delu z naslovom Herman I. je zaobjetih osemdeset let vzpona treh najpomembnejših celjskih grofov. Bili so izjemno podjetni in spretni, ob strani pa jim je stala tudi sreča. To obdobje zaznamuje usodna dedna pogodba z Vovbrškimi, več manjših spopadov s sosedi, pogrofovljenje in preselitev iz Žovneka v Celje. Kar tri temne zvezde Turnških pa so razkrile, kaj so delali Celjski v dunajski javni hiši, kako so, še preden so jih poknežili, zidali knežji dvor, in kako se je v Celju vnel vsesplošni pretepec ob kosovski bitki. Največ pa je zapisanega o Friderikovi ženitvi in veliki bitki pri Nikopolju. Je zadnje dvoje res prineslo Celjskim največ blagostanja?

V tretji knjigi je pisatelj napisal zgodbo o Barbari Celjski, najmlajši hčerki mogočnega grofa Hermana II. in Anne Schaunberške. Barbara ni bila samo ena najlepših, temveč tudi ena najmodrejših in najsposobnejših vladaric. S trinajstimi leti se je poročila s kraljem Sigismundom Luksemburškim ter bila tudi sama okronana kot ogrska, nemška in češka kraljica. Pa tudi to, kako jo je mož poslal v izgnanstvo, kako je morala za svoje grehe trpeti in kako je spreminjala baker v zlato. Ali ji je uspelo obdržati žensko dostojanstvo?

Četrta knjiga opisuje Veroniko Deseniško, nižjo plemkinjo, v katero se je nesmrtno zaljubil Friderik II. Celjski, ona pa mu je ljubezen iskreno vračala na Kočevskem, kjer ji je postavil grad. Da bi se v lepoti globoke ljubezni lahko združila za vse življenje, je poročeni Friderik domnevno umoril celo svojo ženo Elizabeto Frankopansko, zaprl lastnega sina, kako so Veroniki v Celju javno sodili in kako je Friderikov oče dal svojo snaho utopiti. Po pisateljevem prepričanju je to najlepša in najbolj usodna ljubezenska zgodba, ki se je odvijala na naših tleh. V primerjavi z Romeom in Julijo, ki je bolj pisateljeva domišljajska zgodba, je Veronikina resnična, pa na žalost manj znana.

V peti knjigi je grof Ulrik II. zaradi svojih starih in dedovih grehov romal v Compostelo in podaril samostanu Pleterje več kmetij. Po nenehnih bojih s Habsburškimi in Ogri so ga v Beogradu zahrbtno ubili in mu nato odsekali še glavo. Kronist Modest pa nam odstira tudi Ulrikovo strastno ljubezen do lepe Katarine, veliki trenutek pokneženja celjskih grofov, zapor na Ogrskem, predvsem pa izjemen boj za krono malega bratranca Ladislava Posmrtnega. In kdo je po Ulrikovem uboju vzklikal: Danes celjski grofje in nikoli več?

Prijeten in zelo zanimiv večer je kar prehitro minil, gospod Sivec je strastno pripovedoval o svoji vedno večji ljubezni do raziskovanja zgodovine in zbiranja podatkov za nove, prihajajoče knjige. Zdaj ko je upokojen, živi popolnoma normalno življenje, otroka sta odrasla, vnuki so mu zapisani v srce, in kot pravi pregovor, da za vsakim uspešnim moškim stoji še uspešnejša žena, ima tudi gospa Sivec veliko razumevanja za svojega moža deloholika in njegovo poslanstvo. Hvala vam, pisatelj in publicist Ivan Sivec. ●

Dunja Špental

Tradicionalni slovenski zajtrk v vrtcu Trzin

Že tradicionalno je tretji petek v mesecu novembru rezerviran za medeni zajtrk oziroma tradicionalni slovenski zajtrk. Tako otroke seznanjamo s pomenom zajtrka, zdrave in uravnotežene prehrane, gibanja ter uživanja lokalno pridelane hrane. V tem času v šolah in vrtcih potekajo akcije slovenskih čebelarjev, ki najmlajšim z veseljem predstavljajo čebelarstvo. Tudi nas je obiskal čebelar, predstavil delo s čebelami in nam pokazal čebelarstvo obleko, omelce, panj, satje in različne medene izdelke. V sklopu tega so v našem vrtcu nastali številni projekti, preko katerih so se otroci seznanili s pomenom čebel za človeštvo, čebelarstva in s čebeljimi pridelki. Otroci so lahko uživali v številnih zabavnih dejavnostih na temo čebel, ki so vključevala vsa področja učnega programa. Tako je nastal skoraj pravi čebeljak, veliko čebelic ter drugi izdelki, ki trenutno krasijo našo garderobo. Ker pa jesen postaja vse hladnejša, smo si pripravili medene lizike z žajbljem, s katerimi se bomo zaščitili pred prehladom. Čebelarstva zveza Slovenije se je odločila za projekt in povabila šole in vrtce po Sloveniji, da smo skupaj ustvarili najštevilnejši čebelarški pevski zbor. Tako smo se pridružili mnogim vrtcem po Sloveniji in v petek, 18. novembra, ob 10. uri zapeli vsem dobro znano in priljubljeno pesem Lojzeta Slaka Čebelar – vsak na svoji lokaciji, a ob istem času. ●

Tina Lamprecht

Otroci iz enote Žabica

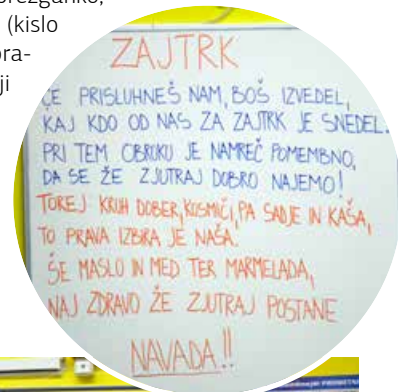

Otroci iz enote Palčica

Minister za kulturo in trzinski župan sta zajtrkovala z drugošolci

OŠ Trzin je že več let vključena v narodni projekt »Tradicionalni slovenski zajtrk«, s katerim želijo pristojne institucije že pri otrocih spodbuditi zavedanje o pomenu lokalne samooskrbe, domače pridelave in predelave hrane ter zdrave prehrane, gibanja in ohranjanja čistega okolja. V okviru projekta so 18. novembra malčki v vrtcu in šolarji zajtrkovali podobno kot nekoč njihovi starši ali stari starši. Za zajtrk so dobili hrano slovenskega izvora: bio pirin kruh z maslom in medom, skodelico nehomogeniziranega mleka in jabolko. Posebej slovesno je bilo v 2.c razredu, kjer so se učencem pri zajtrku pridružili tudi župan občine Trzin Peter Ložar, ravnateljica Helena Mazi Golob in minister za kulturo Anton Peršak. Ministrstvo za kulturo se je namreč letos prvič pridružilo projektu »Tradicionalni slovenski zajtrk«, saj so prepričani, da se lahko s kakovostnimi kulturnimi vsebinami pomembno prispeva k razvoju zdravega življenjskega sloga otrok in mladine. V ta namen so sodelavcem v vzgojno-izobraževalnih zavodih za pomoč pri načrtovanju dejavnosti, povezanih s projektom »Tradicionalni slovenski zajtrk«, pripravili pester nabor kulturnih vsebin, od etnoloških zbirk v muzejih do lutkovnih in gledaliških predstav, filmov, pravljic, pesmi, zgodb ... Drugošolci so pod vodstvom razrednika Gašperja Ogorelca svojim gostom pripravili kratek kulturni program, kjer so jim med drugim predstavili svojo deklamacijo »Zajtrk«, ki so jo s pomočjo učitelja Gašperja sestavili posebej za to priložnost, gostje pa so prisluhnili tudi njegovemu razmišljanju o pomenu zajtrka, zdrave prehrane in zdravega načina življenja. Po zajtrku so obiskali še učence 3.a razreda in njihovo razredničarko Petro Mušič, ki so ministra želeli pozdraviti. Tudi sicer je bil na šoli in v vrtcu november posvečen spoznavanju tradicionalnih slovenskih jedi. V sodelovanju s šolskim organizatorjem prehrane in vodjo šolske kuhinje je organizator zdravstveno higienskega režima v šoli in vrtcu Jan Brajer na šolski jedilnik vključil nekaj slovenskih jedi: vipavsko joto, bujto repo, prežganko, ajdove žgance, všenat zelje (kislo zelje s proseno kašo), ričet, pražen krompir, mlince ... V kuhinji so nam povedali, da so otroci najraje jedli žgance, pražen krompir in meso, niso pa jim tekline zelenjavne mineštre in ostale jedi na žlico. ●

Tanja Jankovič

Mlada karateista iz Trzina osvojila medalji

Foto: Anamarija Savšek

Sankukai karate zveza Slovenije, v katero je vključenih 25 slovenskih klubov in sekcij, dvakrat letno organizira za karateiste, stare med 7 in 15 let, regijska tekmovanja, na katerih prikažejo svoje spretnosti v treh različnih disciplinah: IPPON kumite, kate ter športne borbe. Najboljših pet iz vsake kategorije, skupaj jih je 15, se z regijskega uvrsti na državno raven. Mladi karateisti domžalske regije so se 15. oktobra v Osnovni šoli Vencija Perka v Domžalah pomerili med seboj. Med 90 tekmovalci osmih klubov in sekcij jih je bilo 15 tudi iz Trzina, in kar 9 se jih je veselilo nastopa na državnem prvenstvu. In kako so se izkazali 19. novembra v ljubljanski dvorani Krim? Na državnem tekmovanju, kjer se je zbralo več kot 140 mladih karateistov iz cele Slovenije, so se pogumno borili prav vsi Trzinci, najuspešnejša dva pa sta stala na zmagovalnem odru. Maksimiljan Bojko je v kategoriji mlajši dečki (7-9 let) IPPON kumite suvereno premagal sotekmovalce in osvojil naslov državni prvak, Gregor Jankovič pa se je v kategoriji borbe starejši dečki 9-15 let, 30-35 kg, veselil bronastega odličja. Njuna trenerka Anamarija Savšek, ki že vrsto let trenira mlade karateiste v Osnovni šoli Trzin, je na dobitnika medalj zelo ponosna. Na kratko nam je predstavila ta šport in poudarila, zakaj je primeren za otroke: »Zdi se mi, da vse preveč otrok prosti čas preživlja pred računalnikom in televizijo. S treniranjem Sankukai karateja pa lahko svoj čas porabijo bolj koristno, se razgibajo, se naučijo discipline, vse seveda skozi način, ki je njim prijazen. Mnogi ljudje imajo precej negativen pogled na karate kot šport. Večina karate pozna le iz filmov, pogosto ga enačijo tudi z drugimi borilnimi veščinami, ki so nedvomno veliko bolj nasilne: boks, MMA in ostali ful-contact športi. Pri Sankukai karateju pa nikakor ne gre le za pretepanje in borbo z nasprotnikom, saj se bolj poudarja borba s samim seboj. Pri karateju se mi zdi najbolj pomembna duhovna in osebnostna rast. Pomembno je, da se trudimo, da na vsakem treningu izboljšamo kak element in spremenimo nekaj na sebi. Karate je sam po sebi odličen šport, vendar je veliko več kot to. Dejansko je to način življenja, ki nas spremlja in spreminja tudi nas same.«

Tanja Jankovič

Mladi trzinski smučarski skakalci Jure, Nik in Tit na vrhu tudi v slovenskem in gorenjskem pokalu Cockte

V Kuusamu se je konec prejšnjega meseca dvignil zastor nad novo sezono svetovnega pokala v smučarskih skokih. V udarno (začetno) slovensko moštvo se je z dobrimi skoki na sklepni pripravi v Kranju znova prebil tudi Anže Lanišek, 20-letni član SSK Mengeš, ki pa se mu uvodni nastop na Finskem potem ni izšel po načrtih.

Glede na to, da je forma na začetku sezone – zaradi manjšega števila skokov na snegu – še dokaj »muhasta«, je treba slabše nastope vzeti v zakup. Kdor pa pozna »žabo«, kakor se je prijel vzdevek mladega Domžalčana, dobro ve, da ga bo vse skupaj še podžgalo in da se bo že kmalu vrnil na stare tirnice.

Upati je, da bo to kmalu uspelo tudi Matjažu Pungertarju, drugemu slovenskemu reprezentantu iz SSK Mengeš, ki so ga v pripravljalnem obdobju pestile zdravstvene težave, zaradi katerih ta čas (še) ne skače tako dobro, kot bi si želel. A napreduje iz dneva v dan; kakor tudi Leon Šarc, uradno kandidat slovenske reprezentance B v nordijski kombinaciji, ki je po prvih skokih na snegu konec novembra v Ramsauu že komaj čakal prve tekme.

(Naj)mlajši varovanci trenerja Aleša Selaka v tem koledarskem letu ne bodo več tekmovali. Vendar to še zdaleč ne pomeni, da bodo počivali. Ravno nasprotno; s skakalnic in smučmi so se že preselili na rolerje, na katerih bodo do nadaljnjega izboljševali motoriko, krepili telesno pripravljenost in nestrpnost čakali na sneg.

Sredi novembra so se udeležili še slovesne prireditve Smučarske zveze Slovenije (SZS) v Trziču, kjer so na razglasitvi najboljših tekmovalcev v letošnjem poletju pobrali kopico nagrad. V slovenskem pokalu Cockte si je prvo mesto v skupnem seštevku priskakal Taj Ekart (do 13 let), na drugih mestih sta končala Živa Andrić (do 9 let) in Tit Voranc Božič (do 10 let), tretja pa sta bila Alen Pestotnik (do 9 let) in Jure Močnik (do 15 let).

V pokalu gorenjske pokrajine sta ob Tajju Ekartu na najvišjo stopnico zmagovalnega odra stopila tudi Alen Pestotnik in Nik Bergant Smerajc (do 10 let), tik pod vrhom pa se je zasedrila drugouvrščena Živa Andrić. Za prihodnost SSK Mengeš, majhnega kluba z velikim srcem, se torej ni treba bati.

Vsak otrok, ki bi se jim žele pridružiti, je nadvse dobrodošel. Za to zadostuje že telefonski klic (na številko 041/688-893) in po njem bo lahko začel trenirati že naslednji dan. Ker se bližajo prazniki, velja izkoristiti še priložnost, da vsem bralkam in bralcem prrsrčno voščimo veseli božič in srečno novo leto 2017!

Miha Šimnovec

Upravičile naziv svetovne prvakinja

Konec novembra so plesalci Plesnega kluba Miki z razširjeno ekipo odpotovali na Svetovno prvenstvo v show plesih, ki ga je v nemški Riesi organizirala IDO (International Dance Organization). Med njimi sta bili tudi Tina in njena sestra Lea Razpotnik iz Trzina. Skupaj sta plesali v članski show formaciji s koreografijo »KROKARJI«, v kateri pleše fant s triindvajsetimi dekleti. V konkurenci 21 formacij pretežno evropskih držav (in Kanade) so si plesalci s štiriminutnim nastopom priplesali nevhvaležno četrto mesto. Lea je plesala še v članski show mali skupini v plesni točki »ODSEV«, kjer so med 25 skupinami evropskih držav in ene iz Kanade pristale na devetem mestu. Njihov trener Jan Ravnik, ki je na začetku decembra odpotoval v ZDA novim izzivom naproti, je bil ponosen na vse svoje plesalke, ki so se potrudile in odplesale kot še nikoli do zdaj.

Lea Razpotnik je na začetku decembra s šestimi soplesalkami odpotovala na Poljsko, na zadnjo letošnjo mednarodno tekmo, na Evropsko prvenstvo v baletu, džezu, modernem in sodobnem plesu. V Mikolajkiju

so v članski kategoriji malih džez skupin s plesno koreografijo »Bring on the man«, ki so jo odplesale že na svetovnem prvenstvu, predstavile tudi na poljskem prizorišču. Z odličnim nastopom so mlade plesalke upravičile naziv svetovne prvakinja, kar je zagotovo dodatna nagrada za vse žulje in trdo delo, ki so ga vložile v vsako preplesano uro. Bodo ta izjemni dvojni uspeh, ko so se zavihtele tako na svetovni kot evropski vrh malih džez plesnih skupin, ponovile tudi v prihodnjem letu? Držimo pesti zanje.

Tanja Jankovič

Foto: Arhiv Plesnega kluba Miki: KROKARJI

Po gozdni učni poti Onger s knjižico v roki

Foto: Tanja Jankovič

Novembra je luč sveta ugledala knjižica »Učilnica v naravi – učna pot Onger«, ki jo je s finančno podporo Občine Trzin izdal Medobčinski muzej Kamnik. Glavni pobudnici in gonilni sili projekta sta arheologinja Janja Železnikar in geografinja Maja Brozovič, pri nastajanju pa so sodelovali tudi strokovnjaki Zavoda RS za varstvo narave OE Kranj. 12. novembra so pri OŠ Trzin knjižico uradno predstavili in se skupaj z obiskovalci odpravili po njenih poteh.

Vabilu na predstavitev s sprehodom po Ongru se je odzvalo nekaj staršev z radovednimi otroki, večinoma člani trzinkega planinskega društva, pridružil pa se jim je tudi predstavnik Občine Trzin Matjaž Erčulj z družino. Zbrali so se pri kolesarnici šole, kjer so jim arheologinja Janja Železnikar, geografinja Maja Brozovič in biologinja Sonja Rozman predstavile ta izkustveni priročnik za spoznavanje našega hriba. Po kratki predstavitvi so se otroci razdelili v skupine raziskovalcev, nabiralcev ter vremenoslovcev, dobili različne raziskovalne pripomočke in se skupaj s spremljevalci in avtoricami odpravili na raziskovanje Ongrovih skrivnosti. Prvič so se ustavili pri useku za zapuščeno hišo sredi stopnic, ki vodijo na hrib. Tam so zvedavi otroci ob pripovedovanju geografije Maje s pomočjo povečevalnega stekla opazovali plasti kamnin, ki so se v času, ko so nastale Alpe, oblikovale v hribovit nariv. Kamnine so opazovali tudi v gozdu in spoznali čaroben trik, s katerim se preveri, ali je kamnina resnično apnenec.

Naslednji postanek je bil pri informativni tabli v bližini vodohrama, kjer je izhodišče Gozdne učne poti po Ongru. Tu jih je kartograf Krešo Keresteš, ki je avtor zemljevida na tabli, poučil o tem pomanjšanem prikazu zemljinega površja in zemljepisnih značilnostih Ongra. Pot so nadaljevali po sledih veverice, ki jih je vodila po gozdu mimo različnih drevesnih vrst, kjer so spoznavali njihove značilnosti, v odmirajočem deblu odkrili skrito življenje, drugemu izmerili njegov obseg, na tretjem opazovali drevesne gobe, preštevali kraške pojave, se orientirali in kot za šalo reševali naloge iz knjižice. Kako neki so poznali odgovore? Preprosto, pozorno so opazovali naravo okoli sebe in zbrano poslušali razlago avtoric priročnika. Tudi košarica, ki so jo na začetku poti dobili otroci nabiralci, se je hitro polnila z raznobarvnimi listi in gozdnimi sadeži. Prav vse so na koncu poti tudi poimenovali. Budno oko onega od otrok je na odpadlem listu opazilo celo majhnega nočnega metulja. S pomočjo biologinje Sonje so si ga ogledali, spoznali njegovo življenje in ga skrbno odložili v zavetje, kjer bo počakal toplejše dni. Zbrano so prisluhnili tudi najrazličnejšim

zvokom v gozdu: šelestenju listja in petju ptic, spoznali pa so tudi skritega prebivalca trzinke cerkve, netopirja malega podkovnjaka.

Ob zaključku raziskovanja je arheologinja Janja vsem izdala posebno skrivnost – pokazala jim je prostor, kjer so pred devetimi leti s posebno sondo v drobovju našega Ongra našli arheološke ostanke človeškega naselja iz pradavnine. Ob tako zanimivem in poučnem izletu, na katerem so se prepletala znanja različnih ved – geografije, geologije, biologije, ekologije, zgodovine, orientacije in celo kulinarike, nihče od pohodnikov niti opazil ni, da sta minili skoraj dve uri pohajanja po naravi in svežem zraku.

In kako je nastajala poučna knjižica o Ongru? Naša naravovarstvenica Maja Brozovič je že dlje časa premišljevala o pripomočku, ki bi učencem olajšal teoretično spoznavanje živega in neživega okolja, o katerem se učijo v šoli. Podobno je razmišljala tudi arheologinja Janja Železnikar iz Medobčinskega mestnega muzeja Kamnik. Združili sta moči in k sodelovanju povabili strokovnjake iz Zavoda RS za varstvo narave OE Kranj. Skupaj z biologinjama Sonjo Rozman in Andrejo Škvarč, geologinjo Tadejo Šubic in gozdarjem Davorjem Krepflom so sestavili poučne zgodbe o Ongru, kamor so vključili tudi razne naloge. Nastala je priročna knjižica »Učilnica v naravi – učna pot Onger«, ki je lahko koristen pripomoček učiteljem, osnovnošolcem in tudi staršem, ki se z otroki sprehajajo po našem hribu. Risbice v knjižici je narisala ilustratorica Andreja Peklar, za končno oblikovno podobo pa je poskrbel Marko Jelovšek.

Maja Brozovič je prepričana, da otroci preveč časa preživijo pred različnimi elektronskimi napravami: »Otroke moramo zvatiti ven, v naravo. Narava je najboljša učiteljica. Šola je na krasni lokaciji, pod vznožjem Ongra, kjer lahko vse, česar se učijo v šoli, odkrivajo in spoznavajo na učni poti po Ongru. Poleg tega lahko preizkusijo svoje znanje, saj so v knjižici številna vprašanja in naloge.« Učitelji so imeli pomisleke, češ da so naloge v knjižici za otroke pretežke in prezahtevne, a so ustvarjalci kljub temu vztrajali. Janja Železnikar je prepričana: »Zunaj vse piše – samo opazovati morajo, poskušati, »brati« z očmi, nosom in drugimi čutili. Bistvo je opazovanje, uživanje v eksperimentiranju, asociiranju, ustvarjalnem razmišljanju.« Tudi Sonja Rozman meni, da naloge v knjižici niso pretežke: »Vprašanja so zelo preprosta, vendar ne, če jih delaš doma za mizo. Če se odpraviš po gozdni učni poti ter zraven pozorno gledaš in opazuješ naravo, je v njej vse opisano, samo »prebrati« jo je treba in naloge so hitro rešene.« Izkustveno učenje se veliko bolj usidra v spomin kot učenje na pamet, zato bi veljalo izkoristiti ta pripomoček in se z njim odpraviti na raziskovalno potovanje po Ongru. Ne le enkrat ali dvakrat, večkrat in v vseh letnih časih, saj ima vsak svoje zakonitosti. Knjižico lahko za simbolno ceno dva evra kupite pri informatorju v Centru Ivana Hribarja (CIH) Trzin ali v trgovini Medobčinskega muzeja Kamnik. Vsi, ki bi se radi odpravili na voden izlet, organizirali naravosloven dan ali se odpravili na sprehod po Ongru s pomočjo ustvarjalcev knjižice »Učilnica v naravi - učna pot Onger«, se lahko obrnete na Medobčinski muzej Kamnik, Turistično društvo Kanja ali Planinsko društvo Trzin. Z veseljem vas bodo popeljali v čudoviti svet narave in raziskovanje človekove preteklosti ... • **Tanja Jankovič**

Taborniška nočna dogodivščina – ZNOT

Taborniki Rodu skalnih taborov Domžale (RST), del katerega je tudi četa Trzinske skirce, so v Trzinu organizirali 19. zimsko nočno orientacijsko tekmovanje – ZNOT, ki se je odvijalo v noči iz 3. na 4. december. Več kot 500 tabornikov iz cele Slovenije, ki jih niti mraz ni odvrnil od sodelovanja v tej dogodivščini, je že tretjič raziskovalo naš kraj in njegovo okolico, zatočišče pa so dobili v osnovni šoli.

Za ožjo skupino prostovoljcev, med osmimi se je kalila tudi Maša Cerar Šimenc iz Trzina, se je delo začelo že septembra z izbiranjem lokacije, sestavljanjem prog, testov in nalog, iskanjem sponzorjev in ostalo pripravo v skladu s pravili tekmovanja. Vrhunec organizacije je bil v soboto zjutraj, ko je 40 tabornikov RST realiziralo vse potrebno za začetek tekmovanja: postavitve prog, vojaškega šotora s kuhinjo, zaščita šolske opreme, priprava organizacijskega štaba, kuhanje toplega obroka (testenine z omako) ... Ob 15. uri so se pred šolo začeli zbirati taborniki številnih slovenskih rodov, ki so se prijavi na tekmovanje. V 103 ekipah, ki so bile razdeljene v štiri starostne skupine: GG mlajši (12, 13 let), GG starejši (14-15 let), PP (od 16 do 20 let) in RR z Grčami (nad 21 let), se je zbralo preko 500 udeležencev, med njimi tudi Trzinci. Vsaka ekipa je dobila zemljevid z označeno 15-kilometrsko traso in 10 do 14 kontrolnimi točkami, opremljeni pa so bili s kompasom, naglavno svetilko in taborniško rutko. Najprej so preizkusili svoje znanje orientacije na pisnem testu topografije in se potem odpravili na pot. Prva ekipa je odrinila ob 18.40, zadnja približno tri ure kasneje. Na kontrolnih točkah so reševali bolj ali manj zahtevne ali šaljive naloge: prehod minskega polja, risanje skice terena pod kotom, IQ test in podobno. Tam so njihovo delo ocenjevali kontrolorji, na določenih točkah pa so se le »čekirali« s pomočjo elektronskega čipiranja. Pot so morali opraviti v določenem času, odvisno od kategorije (največ 4 ure oziroma ne več kot 8 ur). Na cilju so se okrepčali s toplim obrokom in se utrujeni odpravili v telovadnico na počitek. Pravzaprav ne na počitek, ampak druženje in spoznavanje, ki je trajalo vse do jutranjih ur. In to je, po mnenju mnogih, vedno najbolj zabaven del taborniških tekmovanj.

Po prihodu zadnje ekipe so organizatorji dokončno obdelali rezultate. Zaradi utrujenosti jim je ponagajal škrat Zaspanček in malo pomelšal številke. Vodja tekmovanja Nika Lekan nam je zaupala: »Bilo je nekoliko naporno, stresno, vznemirljivo, predvsem pa zabavno. S potekom tekmovanja sem zelo zadovoljna. Pojavilo se je nekaj zapletov, a smo jih sprti reševali. Na srečo se nihče ni poškodoval in nikogar nismo izgubili. Nekaj otrok je malo zašlo, a so vsi našli pot nazaj. RST-jevci smo uživali, upam, da tekmovalci prav tako.« Po bujenju so se taborniki posladkali s trojanskimi krofi in na zboru ob 9. uri izvedeli, kako uspešni so bili. Med mlajšimi GG je bila najuspešnejša ekipa »Zelene majčke« iz Rodu Mirne reke, »Cestni dirkači« iz istega rodu so slavili med starejšimi GG, pri PP so se najbolj izkazali »Die ungläublichen« iz Rodu Staneta Žagarja ml., med najstarejšimi se je veselila ekipa »Repica« z Orientacijskega kluba Polaris. Najuspešnejša ekipa trzinskih tabornikov »Briga ns« je med mlajšimi GG osvojila drugo mesto. Tekmovalci so se poslovili, tabornike RST pa je čakalo še pospravljanje. V ponedeljek na šoli in okoli nje ni bilo sledu o živahnem vikendu. Organizacija tako zahtevnega tekmovanja zagotovo ni mačji kašelj, a mladi taborniki dokazujejo, da jim odlično uspeva. S tako pridobljenimi izkušnjami se kalijo v samozavestne in uspešne člane naše družbe, ki bodo zagotovo kos preizkušnjam, ki jih čakajo na njihovi poti. •

Tanja Jankovič

Foto: Tanja Jankovič

Start ekip izpred kuhinje

Nočni pohod po Trzinu in okolici

Organizatorji pri delu

Zaspani so zapuščali jutranji zbor, kjer so razglasili rezultate.

Žerjavčki smo martinovali v vasi Drašiči

Martinovo je praznik, ki sega daleč v čas pred našim štetjem, čeprav je danes videti krščanski. Z jesenskimi praznovanji so se naši poganski predniki zahvaljevali bogovom za dobro letino in jih hkrati prosili za ponovitev obilja v prihodnjem letu. Zaradi splošne priljubljenosti cerkev med pokristjanjevanjem praznika ni odpravila, ampak ga je utrdila z znanim in med ljudmi čaščenim svetnikom Martinom, krščanskim škofom, rojenim na začetku četrtega stoletja na ozemlju današnje Madžarske.

Na lep sončen dan je tudi letos Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin organiziralo martinovanje in popeljalo svojih 59 članov proti središču belokranjskega vinogradništva, kjer je ljubezen do trte vsajena vsakemu otroku že v zibelko. Praznovanje je bilo dogovorjeno v vasi Drašiči na kmetiji Odprtih vrat pri družini Simonič. Sprejem je bil prijazen, za dobrodošlico so ponudili pogačo in kozarec vina. In še pred vstopom nam je gospodar pripovedoval zgodbo o svoji družini in začetku danes zelo uspešnega kmečkega turizma. V smehu je omenil, da Drašičanu lahko rečeš kakšno nevljudno besedo, lahko pikro pripomniš kaj o pogači, ki jo je za dobrodošlico spekla njegova žena, toda, za božjo voljo, nikar ne kritizirajte njegovega vina v njegovi zidanici. Saj veste: vsak berač svojo malho hvali.

Kosilo je bilo značilno za tiste kraje, kjer je odojek obvezen ob vseh priložnostih. Po tradiciji pa ob praznovanju Martina potekajo v vinorodnih predelih po Sloveniji in tudi drugje pojedine, pri katerih so najpogosteje na jedilniku znamenita Martinova gos z mlinci in rdečim zeljem.

Kasneje se nas je nekaj udeležencev izleta odločilo, da izkoristimo lep dan in si ogledamo vasico. Ustavili smo se v Oljarni Pečarič, poslušali predavanje o deviško pridelanih oljih in tudi malo segli v žepe. Nato smo šli še do mlina, kjer je dišalo po sveže mleti moki, in tudi tam smo izkoristili priložnost in nabavili nekaj domačega, zdravega.

S polnimi pljuči svežega zraka smo se vrnili v gostilno, kjer nam je gospodar predstavil življenje v njihovi vasi. V Drašičih velja poseben način povezovanja vaščanov v vaško skupnost, saj po ustaljeni tradiciji skupaj skrbijo za vas in vaščane, skupaj se dogovarjajo o izkoriščanju zemljišč in nepremičnin, urejanju vasi, cerkve, kapelice in pokopu vaščanov ter upravljanju s sosesko zidanic.

Foto: Arhiv Društva upokojencev Žerjavčki Trzin

V Sloveniji in na Hrvaškem se dan sv. Martina praznuje predvsem kot praznik vina. Do tega dne se mošt obravnava kot nečisto in grešno novo vino, ki se ob blagoslovitvi spremeni v pravo vino. V skladu s šegami in navadami lahko šaljivi blagoslov opravi možki, preoblečen v škofa, in to smo ta večer pogrešali.

Sporočilo slehernega kozarca vina je, da je martinovanje priložnost za sproščeno druženje, kar smo dokazali z bolj ali manj spretnimi plesnimi koraki, in prav to je bilo še bolj zabavno in sproščujoče. Praznik svetega Martina je hkrati tudi izjemen praznik brez daril, torej pomeni predvsem ohranjanje tradicije in dediščine, ki se s praznovanji prenaša iz roda v rod. ●

Dunja Špental

Novice PGD Trzin

V novembru se je zgodilo kar nekaj družabnih srečanj. 11. novembra je bil za člane našega društva organiziran ribji piknik v gasilskem domu. 25. novembra smo se povesečili z našim članom Matjažem Mušičem, ki je praznoval 30 let. Ob tem dogodku smo mu postavili mlaj in ga »pošpricali«.

Veterani Gasilske zveze Domžale so imeli 18. novembra prednovoletno srečanje v Žejah. 26. novembra smo imeli prednovoletno srečanje tudi v trzinem društvu. V Gostilni Narobe smo se zbrali upravni odbor, poveljstvo in veterani našega društva. V sproščnem vzdušju smo premlevali dogodke letošnjega leta in se ozirali v prihajajoče novo leto. Ob tej priložnosti se iskreno zahvaljujemo Gostilni Narobe za vse donacije in podporo pri delovanju društva.

Člani našega društva so se 15. novembra poslovili od člana PGD Stob – Depala vas v Domžalah.

Mesec november je bil dokaj miren. 17. smo ob 15.03 posredovali na Jemčevi cesti zaradi izlivanja vode v objektu. Do tega je prišlo zaradi počene cevi na glavnem vodu. Glavni ventil, ki vodi v objekt, smo zaprli, nato pa izčrpali in posesali vodo. Operativne vaje smo imeli 5. novembra. Vadili smo vstopanje v objekt na različne načine. Pri tem je najbolj pomembno, da pri vstopu ne naredimo škode, če pa že, naj bo ta minimalna (poškodba cilindra).

Mladina v gasilskih vrstah je v novembru spoznavala teoretična znanja za bronasto in srebrno preventivno značko, vadili so vozle in navezavo orodja, izdelovali voščilnice, ob koncu meseca pa smo tudi okrasili gasilski dom. Z gasilskim pozdravom Na pomoč! ●

Dušan Kosirnik

Foto: Arhiv PGD Trzin

VOŠČILO

Ko se prižgejo praznične luči sredi bele mrzle zime, prijateljstvo ogreje nam dlani in želja vzpne se iz srca v višine. Vse, kar je slabo, z novim letom naj zbledi! Vse, kar je dobro, naj za vekomaj ostane! Naj v miru sreča nežno vas objame! Bliža se najlepši čas v letu. Čas, ko se spomnimo preteklosti in pričakujemo prihodnost. Čas, ko se želja po sreči, zdravju in uspehu seli iz srca v srce. Naj se uresničijo sanje, uresničijo želje in izpolnijo pričakovanja. Vesel božič in srečno novo leto 2017 vam želi Prostovoljno gasilsko društvo Trzin.

Foto: Arhiv ŠK Trzin

Šahovski trojček

V minuli številki Odseva sem poročal o poteku tekmovanja v Osrednji slovenski šahovski ligi. Do takrat je bila v ligi odigrana dobra polovica kol, zdaj pa že imamo končne rezultate. Trzinci smo lahko polovično zadovoljni: v Super ligi smo s skromnim izkupičkom, ki ga je dosegla ekipa Buscotrade, zasedli sedmo mesto med devetimi moštvi. Izvrstna pa je bila uvrstitev moštva Dom-In Agencija za nepremičnine: osvojili so pokal za tretje mesto. Moram naštetih še najboljše ekipe v obeh ligah: Super ligo so osvojili šahisti iz ŠD Vrhnika pred moštvom ŠK Komenda Popotnik in ŠS BOR Dob. V prvi ligi so zmagali člani ekipe DU Kamnik pred drugo ekipo ŠD Vrhnika in našimi kolegi, ki igrajo pod nazivom pokrovitelja Dom-In Agencija za nepremičnine.

Medtem ko smo odigrali še zadnje dvoboje v Osrednji slovenski ligi, se je v dvorani gasilskega doma v bližnji Komendi odvijalo tekmovanje v Drugi državni ligi – zahodna skupina. Potekalo je v dveh delih, in sicer smo v prvem novembrskem vikendu odigrali pet kol, zadnja štiri kola pa smo »opravili« dva tedna pozneje. S tokratnim nastopom smo bili ob koncu zelo zadovoljni, saj smo med desetimi ekipami, ki geografsko sodijo v to ligo, osvojili mesto v prvi polovici tabele. Letos prvič nismo imeli težav pri sestavljanju ekipe, saj so naše vrste med letom okrepili trije šahisti: Anže Borišek, Aleš Borštnik in Dušan Leben. Vsi trije so bili do nedavnega člani kluba iz Podpeči, ki je prenehal obstajati. Z novimi člani in seveda z jedrom dosedanjih šahistov smo dosegli doslej najboljšo uvrstitev v tej konkurenci. Doseženo peto mesto je nekaj, kar so bile doslej le želje, saj smo vedno ostajali v spodnji polovici končne razvrstitve. Podatek, da smo letos osvojili kar 54 odstotkov možnih

točk (lani le 42 odstotkov), priča o dobri igri celotne ekipe. Točke je nabiralo kar devet Trzincev, in sicer: Nesib Jukan 3 (iz petih partij), Igor Rojs 3,5 (7), Anže Borišek 1 (2), Dušan Leben 5,5 (6), Borut Bajec 4,5 (9), Andrej Grum 1,5 (4), Aleš Borštnik 2,5 (5), Gregor Banfi 5 (9) in Kostja Konvalinka, ki je v dveh partijah dosegel 100-odstotni izkupiček. Ob tem je naš Igor Rojs dobil bronasto kolajno kot tretji najboljši igralec na tretji deski, Dušan Leben pa zlato medaljo za igro na peti deski.

Poglejmo še končno lestvico:

1. ŠK RIMEX Ilirska Bistrica	43 točk
2. ŠK Stari Mayr Kranj	41 točk
3. ŠD Jesenice	30,5 točke
4. ŠK Dolenjske Toplice	29,5 točke
5. ŠK Trzin	28,5 točke
6. ŠK Komenda (mladi)	24,5 točke
7. ŠD Radovljica	22 točk
8. ŠK Loška dolina	19 točk
9. ŠK Postojna	17 točk
10. KPŠRD Karel Jeraj	15 točk

Zaključek Osrednje slovenske šahovske lige je »prinesel« še turnir v pospešenem šahu, ki se ga je ob štirih trzinskih ekipah udeležilo vsega 13 moštev. Po petih odigranih kolih švicarskega določanja parov smo se Trzinci uvrstili takole: šesto mesto je zasedla ekipa Buscotrade 2, sedma je bila ekipa Dom-la Agencija za nepremičnine, igralci Buscotrade 1 so bili deveti in Buscotrade 3 dvanajsti. Zmagali so šahisti ŠS Bor Dob 1 pred moštvom Kliničnega centra in dijaki Gimnazije Kranj.

Zaključek koledarskega in šahovskega leta bomo proslavili na skupni večerji, kjer bomo seveda znova pregledali letošnje dosežke. Kot vsako leto se bomo tudi tokrat zagotovo razšli z željami za uspešno prihodnje leto, ki naj bo izpolnjeno tudi z osebnim zadovoljstvom in zdravjem. Enako vsem ljubiteljem šaha in bralcem Odseva voščiti pisec teh vrstic. ●

Andrej Grum

Za člani Strelskega društva Samokres je zelo uspešno leto

Trzinsko Strelsko društvo Samokres se prvenstveno ukvarja z dinamičnim streljanjem pod okriljem Slovenske zveze za praktično strelstvo in mednarodne zveze IPSC. Gre za šport, ki je na neki način podoben biatlonu, saj združuje natančnost (zadetke) in hitrost (čas, potreben za posamezno progo). Strelci tekmujejo v več disciplinah z različnim kratkocevnim in dolgocevnim orožjem, različne pa so tudi proge, na katerih so postavljene tarče. Člani SD Samokres tekmujejo v vseh disciplinah praktičnega streljanja, v letošnjem letu pa so večkrat stali na zmagovalnih stopničkih. V soboto, 10. decembra 2016, so tako prejeli številna priznanja za dosežke na državnem prvenstvu Slovenije: osvojili so zlato v kategoriji standard risanica, srebro v standard šibrenica, srebro v kategoriji Open 3Gun, kolektivno pa še ekipno drugo mesto v kategoriji tovarniška pištola. V prihajajočem letu si želijo predvsem boljših pogojev za trening, saj upravičeno računajo še na kakšno žlahtno medaljo v državnem prvenstvu 2017.

Foto: Arhiv Strelskega društva Samokres

Jutranjih tisoč gibov na praznični dan

V mrzlem, meglenem jutru se je skupina dvajsetih »jutranjnikov« zbrala v športnem parku kot vsako jutro, ne glede na letni čas in vremenske nevšečnosti. Vadimo vse dni v tednu, razen nedelje, in ko v soboto opravimo tisoč gibov za zdravo življenje, si privoščimo še pol urice za prijeten klepet, kavico, čajček, kakšen piškotek.

In prav na današnji dan, 3. decembra leta 1800, se je rodil France Prešeren, največji slovenski pesnik, Slomškov sodobnik, vizionar slovenstva in velik domoljub. Slovenski jezik je postavil na evropski kulturni zemljevid in ga proslavil z vrhunskimi stvaritvami, kot so Sonetje nesreče, Sonetni venec, Krst pri Savici ter z drugimi pesmi, za katere velja, da so izjemne po vsebini in obliki.

Tudi naša skupina se je pogovarjala, kaj vse si lahko brezplačno ogledamo v tej zimski soboti na Ta veseli dan kulture. Za pokušino sem prebrala domišljjsko zgodbo z naslovom Črno rdeča ni enaka rdeče črni, ki sem jo napisala po resničnem dogodku za šesti natečaj za najboljšo zgodbo našega kraja Trzina. Pripovedovalec zgodbe kužek Želodek se nas je s svojo prijaznostjo dotaknil. Dobro razpoloženi smo se razšli na tople domove, vsak z mislijo, kako bo preživel praznični dan. ●

Dunja Špendal

Foto: Metka Pravst

60 let Zveze diabetikov Slovenije in 30 let Društva diabetikov Domžale

Domžale so bile 13. novembra 2016 središče slovenskih sladkornih bolnikov, ki so v našem mestu obeležili 14. november – svetovni dan sladkorne bolezni, in ga povezali kar z dvema jubilejema: 60-letnico organiziranega delovanja sladkornih bolnikov v Sloveniji in 30-letnico uspešnega dela domžalskega društva; njegovi člani so tudi občani Trzina. Častni pokrovitelj vseslovenskega srečanja je bil Borut Pahor, predsednik države. Da sta bili organizacija in izvedba slovesnosti zaupani domžalskemu društvu, je še en dokaz njegovega uspešnega dela na tem področju, ki traja že 30 let.

Med številnimi gosti so bili župani občin Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin, saj so prav krajani omenjenih občin člani Društva diabetikov Domžale. Spoštljivo in prisrčno so prireditelji pozdravili predsednika Evropskega združenja diabetikov dr. Zekiye Sehnaz Karadeniz, ki je jubilatortom čestitala in pohvalila njihovo dejavnost. Prisluhnili smo govoru Petra Miklavčiča, predsednika Zveze društev diabetikov Slovenije, prisotnim je zaželel dobrodošlico Brane Peterka, predsednik domžalskega društva, ki je tudi predstavil bogato društveno dejavnost. O uresničevanju narodnega programa na tem področju je govorila predstavnica Ministrstva za zdravstvo dr. Vesna Kersnik Petrič, ki je na kratko predstavila vlogo ministrstva in uspehe, pohvalila sodelovanje z društvu in zvezo ter ob čestitki za jubilej

Foto: Miha Ulčar

zaželela, da bi bila s skupnimi prizadevanji sladkorna bolezen čez 60 let obvladljiva. Prisotne je pozdravil tudi Toni Dragar, župan Občine Domžale, ter jim zaželel dobrodošlico. Pohvalil je domžalsko društvo, se jim zahvalil za dobro sodelovanje ter skrb in pomoč. Predsednik Brane Peterka je v imenu Društva diabetikov Domžale za dolgoletno prizadevno delo izročil priznanja dr. Bredi Kokalj Limbek, Anici Cotman Anžič in Anici Kvas, ki je bila imenovana za častno članico društva, priznanja pa je podelila tudi zveza.

V kulturnem programu so poleg Godbe Domžale sodelovali: Eva Černe, Boris Kopitar, Folklorna skupina Moravče, pevski zbor in glasbeniki iz Glasbene šole Domžale, Mama Manka ter Ljudske pevke KD Domžale, prireditelj pa je odlično vodil Borut Veselko.

Osnovni moto praznovanja 30-letnice Društva diabetikov Domžale in 60-letnice Zveze društev diabetikov Slovenije v Domžalah je bil pregled uspešnega dela, predvsem pa želja: Živeti (po)polno tudi s sladkorno boleznijo. ●

Lux – Letni koncert Mešanega pevskega zbora Cantemus

Letni koncert pevski zbori običajno priredijo pozno spomladi, ob koncu šolskega leta. Člani MePZ Cantemus pa smo se letos odločili za letni koncert proti koncu koledarskega leta; z njim smo razsvetlili drugo novembrsko soboto. Dogodek smo poimenovali Lux, kajti polovico programa je predstavljala skladba Missa Lux Caelestis oziroma po slovensko »Nebeška luč«; sodobno delo avstrijskega skladatelja F. M. Herzoga je bilo v Sloveniji izvedeno prvič. V tem duhu smo prizorišče koncerta, kamniško frančiškansko cerkev, razsvetlili z množico lučk, čarobno ozračje pa so pomagali ustvariti še gostje: Petra Vidmar na vibrafonu, Janez Spruk na bobnih in sopranistka Sanja Zupanič. Prijeten glasbeni večer nam je poplačal večmesečni trud, zadovoljni odzivi poslušalcev pa so nam dodatna spodbuda in potrdilo, da smo na pravi poti.

Prihodnjik boste imeli Cantemus priložnost slišati na tradicionalnem božičnem koncertu 25. decembra 2016. ●

Krajevna organizacija izgnancev Domžale: Naj bo vsak dan dober dan

Krajevna organizacija Društvo izgnancev Domžale, njihovi člani in članice so tudi žrtve vojne iz občine Trzin, je bila v letu 2016 še posebej aktivna, saj je minilo kar 25 let, odkar je bilo ustanovljeno Slovensko društvo žrtev druge svetovne vojne. V nekdanji domžalski občini smo z delom začeli še kakšno leto prej in ga uspešno nadaljujemo tudi v letu 2017.

Želimo si, da bi tudi v letu 2017 uspešno sodelovali, zato naj bo prav vsak vaš dan – dober dan, še posebej pa vam želimo prijetne praznike in veliko, veliko zdravja. Hkrati pa se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam letos kakorkoli pomagali.

Vsem bralcem Odseva želimo srečno in zdravo leto 2017! ●

Društvo izgnancev Domžale

JURČEK

V pekarni in slaščičarni Jurček naredimo za vas rojstnodnevne, poročne in priložnostne torte po vašem okusu in videzu.

Srečno 2017!

Depala vas 93a, Domžale, t: 01 724 86 27, m: 041 943 919 www.pekarna-jurcek.si

Individualni PRISTOP.
Ponudba, oblikovana po VAŠI MERI. Korektne cene, BREZ SKRITIH STROŠKOV.

POŠLJITE POVPRASEVANJE:

✉ racunovodstvo@proevent.si
☎ 01/300 32 10

DARILNI BON

1 URA BREZPLAČNEGA SVETOVANJA na poslovnem, davčnem in računovodskem področju.

Naročite se na: 01/ 3000 32 10

PROEVENT računovodski servis www.racunovodski-servis.si

Foto: Tanja Jankovič

Za naš gozd skrbi revirni gozdar Janez Mušič

Gozd igra pomembno vlogo v našem življenju, saj nam nudi prostor za rekreacijo, čist zrak, zadržuje veter, varuje tla pred erozijo, ponuja gozdne sadeže, nudi les ... Zato je treba zanj redno skrbeti. Ko ga prizadenejo naravne nesreče, pa še toliko bolj. Zaradi žledoloma leta 2014 in vremenskih razmer se je v zadnjih dveh letih čezmerno namnožil smrekov lubadar in povzročil nemalo škode v slovenskih gozdovih. O tem, kako poškodovan in ogrožen je trzinski gozd, sem se pogovarjala z našim revirnim gozdarjem, Trzincem Janezom Mušičem.

V krajevni enoti Zavoda za gozdove (ZGS) v Domžalah ste zaposleni kot revirni gozdar, kakšne so vaše naloge?

Moje naloge so obširne in raznolike, osnovna pa je sodelovanje z lastniki gozdov. Gozdarji smo skrbniki gozdov, ne glede na lastništvo, redno jih pregledujemo in opazujemo dogajanje v njih, načrtujemo potrebna gojitvena dela, svetujemo lastnikom glede poseka in spravila lesa, jih opozarjamo in nalagamo obvezna dela v primeru naravnih nesreč ali čezmernega izbruha insektov, kot je smrekov lubadar in podobno. Nismo pa izvajalci. Če lastniki ne opravijo poseka in spravila sami, se lahko za izvedbo del obrnejo na usposobljene izvajalce, ki so navedeni na spletni strani ZGS.

Zaradi vremenskih razmer in žleda je naše gozdove prizadela čezmerna namnožitev smrekovega lubadarja. Kolikšno škodo je povzročil v trzinskem gozdu in kje največ?

Lubadar je stalno prisoten v gozdu. Ko pa gozd prizadene naravna nesreča, kot je bil žled, in se posledice ne sanirajo pravočasno, se ta škodljivec ob primerni temperaturi, vlagi in drugih pogojih čezmerno namnoži. V zadnjih dveh letih je bilo v k. o. Trzin evidentiranih okoli 1.500 m³ napadenih smrek. Splošno stanje ni katastrofalno, je pa alarmantno. V žledolomu je bil najbolj

Janez Mušič je rojen Trzinec, ki je odraščal v domači hiši na Ljubljanski cesti v bližini nekdanje stavbe gozdnega gospodarstva. Zaradi prostorske stiske se je pred leti odpravil na Vrhniko in si tam ustvaril družino in nov dom. A z eno nogo še vedno ostaja v Trzinu. Po zaključeni srednji gozdarski šoli v Postojni se je pred tridesetimi leti namreč zaposlil v takratnem Gozdnem gospodarstvu Ljubljana, zdaj domžalski krajevni enoti Zavoda za gozdove Slovenije kot revirni gozdar, kjer skrbi za približno 3800 hektarov velik revir Dolsko, ki se razprostira na območju občin Trzin, Domžale, Dol pri Ljubljani in Ljubljana. Veliko časa preživi na terenu, v gozdovih, čedalje več dela pa ga čaka tudi v pisarni.

prizadet gozd na pobočju proti Dobenu, na severnem delu občine. Največja žarišča lubadarja pa so v ravninskem delu, kjer je smrek največ.

Kako ste ukrepali, ko ste odkrili povečano število smrekovega lubadarja?

Ko smo na terenu odkrili žarišča smrekovega lubadarja, smo napadene smreke označili in lastniku gozdne parcele poslali odločbo za odstranitev teh smrek. Če v roku 21 dni lastnik ni posekal in iz gozda odpeljal označenih dreves, je sledila kazen (izvršba). Večinoma že sama grožnja izvršbe ter opozorilo inšpekcijske službe zadostuje, da lastniki zagotovijo izvedbo del.

Večjih težav potemtakem ni bilo?

Velika težava trzinskega gozda je razdrobljenost parcel. V zasebni lasti je skoraj 90 odstotkov gozda, gre večinoma za manjše površine, do približno 0,5 ha. Težava je tudi ta, da lastniki v večini primerov niti sami ne vedo, kje natančno je njihov gozd, ali je lastnikov celo več. Poleg tega je večina nezainteresirana za sanacijo, posek ali obnavljanje svojih gozdnih površin, saj od gozda niso odvisni. V večini primerov jih zanima le, kdaj bodo te površine zavidljive. Premalo se zavedajo pomena gozdnih površin.

Imajo odstranjena smrekova drevesa kakšno uporabno vrednost?

Če so napadena drevesa pravočasno posekana in predelana, se vrednost lesa bistveno ne zmanjša. Če s posekom odlašamo, se les napadenih dreves obarva sivo-modro, kar je posledica okužbe z glivami, ki jih s seboj na drevo prinesejo podlubniki. Obarvanje zniža trenutno prodajno vrednost lesa približno za polovico, več pri bolj kakovostnem lesu in manj pri manj kakovostnem lesu. Če lastnik gozda s posekom čaka do odpadanja lubja in pokanja lesa, pa je tak les velikokrat razvrednoten do cene celuloznega lesa. V tem primeru dobesedno velja pregovor »Čas je denar«.

Prazne površine bo treba obnoviti. Kako, s pogozdovanjem?

Pogozdovanja ne bo, temveč bomo naravi pustili, da se sama obnovi (sonaravna obnova). Le pomagali ji bomo z gojitvenimi deli, kot so odstranjevanje robidovja, praproti in podobnega. V nekaj letih bo zrastle naravne mladje in tako se bo gozd tudi pomladil. S pogozdovanjem nimamo dobrih izkušenj, niti ni gospodarno. Taka drevesa so vzgojena v predobri zemlji, in je presaditev v gozdno zemljo zanje šok, velikokrat se posušijo ali jih uniči divjad. Bolje je pustiti naravi lastno pot.

Naš revirni gozdar vsem lastnikom gozdov svetuje, da se povežejo ali pridružijo Društvu lastnikov gozdov, ker je povezovanje lastnikov za skupno organizacijo del v gozdu in za skupen nastop na trgu lesa eden od ključnih dejavnikov za bolj učinkovito gospodarjenje z gozdovi. ● **Tanja Jankovič**

Gozdnatost v občini Trzin je skoraj 45-odstotna (gozdnih površin je 390 ha), kar je malo pod slovenskim povprečjem. Podatki se spreminjajo, saj se površine zaraščajo ali jih človek krči zaradi urbanizacije. Skupna lesna zaloga v našem gozdu je okoli 70.000 m³, od tega 1/3 iglavcev, 2/3 listavcev.

Že navsezgodaj zjutraj vas pozdravi z nasmehom

Foto: Tanja Jankovič

Ko se zjutraj počasi premikate v koloni vozil in premišljujete o obveznostih, ki vas čakajo v službi, ni lepšega kot to, da vam lep dan zaželi prijazno in nasmejeno dekle, in če zadiši še po omamni kavi ali okusni vitaminski bombi v obliki smoothija, je to vsekakor odličen začetek dneva. Vozniki, ki se ustavljajo v trzinskem Drive caffeju, ki že leto in pol stoji ob regionalni cesti Mengeš-Trzin, bi temu zagotovo pritrtili. Tam za njihov popoln začetek dneva poskrbi podjetna Trzinka Saša Pančur (do poletja še Ručigaj). Novembra ji je TD Kanja podelilo priznanje za poslovno odličnost in vsestransko vpletenost v lokalno skupnost, kar je dodatna spodbuda njenemu delu. Sprejela me je s širokim nasmehom, ki ni zbledel niti potem, ko je zadnjemu vozniku postregla okusno kavo z rogljičkom. Pridružil se nama je še mož Luka in skupaj sta mi razkrila njuno poslovno zgodbo.

Od kod ideja za tak način postrežbe – skozi okno vozila?

Zajtrk, ki te že takoj zjutraj napolni s potrebno energijo, je zame najpomembnejši obrok dneva. Dolga leta mi je v jutranji naglici pogosto zmanjkalo časa zanj. Ko sem vsako jutro pri umivanju zob skozi okno kopalnice opazovala počasno kolono vozil, ki so vozili mimo naše hiše, sem razmišljala o tem, da se najbrž tudi njim dogaja podobno. Z Lukom sva začela premišljevati, kako bi lahko to spremenila. Prišla sva na idejo, da bi jim ponudila zdrav jutranji obrok, ki bi ga lahko naročili kar skozi okno vozila.

Po letu dni trajajoče kalvarije s počasnimi državnimi mlini sta končno odprla lokal ...

Mislila sem, da bom lokal odprla v dveh mesecih. Žal ni bilo tako. Dolgo je trajalo, da sva vse uredila. Najdlje sem čakala na soglasje za priključek na državno cesto, ki so mi ga izdali na Direkciji RS za ceste. V prošnji oziroma vloženi dokumentaciji je vedno nekaj manjkalo. Najeti sem morala celo projektanta, ki je zrisal podroben načrt cestnega priključka, kar je dodatno zavleklo uresničitev ideje. In na direkciji so vse tako dolgo pregledovali, predolgo! Res pa je, da sem bila prva s takim projektom, in niso imeli nikogar, po komer bi se zgledovali. Tudi v naši občini sem bila prva, ki je zaprosila za delovni čas, ki se začne že ob 5. uri zjutraj. Projekt pa se jim je sicer zdel zanimiv, in so takoj odobrili postavitev lokala in izdali dovoljenje za obratovalni čas.

Diplomirana tridesetletna organizatorka dela Saša Pančur ni imela sreče z delodajalci. Pri prvem je ostala brez zadnjih treh plač, pri zadnjem je zaradi pritiskov nadrejenih objokana prihajala domov. Kljub temu je tam vztrajala in se javljala na številne razpise za prosta delovna mesta. Na večino prošenj ni dobila odgovorov. »Počasi se je moje veselo in optimistično dekle začelo spreminjati,« se spominja Luka, ki ji je bil ves čas v veliko oporo. Njene stiske je imel dovolj, zato ji je svetoval, naj službo pusti. Ljubeče jo pogleda: »Njeno zdravje mi je bilo pomembnejše kot dobro plačana služba.« Ker so se pritiski stopnjevali, ga je poslušala, in pogodbe o zaposlitvi ni podaljšala. Še istega dne se je z idejo, napisano na majhnem listu papirja, po nasvet obrnila na Občino Trzin, kjer so jo napotili na Direkcijo RS za ceste. Ves čas urejanja dokumentacije je zaradi negotovosti pošiljala številne prošnje za zaposlitev, a neuspešno. Tudi na evropski razpis »Podjetno v svet podjetništva« se je prijavila, a so med 130 prejetimi projekti njenega zavrnili. Po letu dni pridobivanja soglasij in dovoljenj se je njena poslovna ideja končno le začela uresničevati. Na maminem zemljišču je postavila ličen kontejner, ga opremila, okoli njega speljala krožno pot, postavila veliko obcestno informativno tablo z vabilom na kavno ali sadno osvežitev in po zaključku obnovitvenih del na regionalni cesti Mengeš Trzin aprila lani odprla vrata ali boljše rečeno okno svojega lokala. Končno je postala sama svoja šefinja.

Kaj ti je manjkalo, ko si začela urejati vse potrebno za začetek delovanja?

Pogrešala sem neko institucijo, kjer bi mi povedali, kaj vse potrebujem za zagon podjetja in kam je treba po zahtevano dokumentacijo. Bilo je precej zapleteno, vedno znova sem morala vloge dopolnjevati. Mislim, da bi morala biti država pri tem veliko bolj odzivna in pomagati mladim, ki imajo dobro idejo, še posebno tistim, ki so brez zaposlitve. Zato vsem, ki se podajajo na samostojno poslovno pot, svetujem, naj vztrajajo pri svoji ideji, še posebej vztrajni morajo biti pri pridobivanju dokumentov.

Tvoja vztrajnost je bila na koncu poplačana, dobila si vsa potrebna soglasja in odprla lokal.

Ko sem po desetih mesecih končno dobila soglasje Direkcije RS za ceste, sem z moževo pomočjo in pomočjo svojega očeta Andreja v dveh mesecih uredila vse drugo. Kupila sem zabojnik, ga postavila, opremila, uredila pot in okolico, in ko so zaključili z obnovitvenimi deli na cesti, se je začelo zares. Nad prvimi odzivi sem bila presenečena. Že prvi dan sem imela veliko dela.

Kako ti je tako hitro uspelo privabiti obiskovalce?

Povedala sem znancem in tudi na facebooku sem objavila, da bo naslednji dan lokal odprt. Facebook je res odlična reklama. Takoj ko objavim novost, jo moje stranke naslednje jutro po objavi že hočejo poskusiti. Študentki me prepričujeta, naj začnem objavljati še na twitterju, instagramu in snapchatu.

Kakšen je tvoj običajen delovni dan?

Vstajam že ob štirih zjutraj in se po zajtrku odpravim v lokal, kjer me čakajo sestavine, ki sem jih nakupila prejšnji dan. Kmalu se mi pridruži še študentka in ob 5. uri sva pripravljene na prve obiskovalce. Ona sprejema naročila, jaz naročeno sproti pripravljam. Največ dela imava od 6.30 do 9. ure zjutraj. Včasih dovolim tudi najinemu petletniku, da pred odhodom v vrtec zbira naročila strank. Zelo rad pomaga. Vsak popoldan nakupujem sveže sestavine za naslednji dan in premišljam o novih kombinacijah.

Vse sestavine kupujete ali jih tudi sami pridelujete?

V lokalu sem hotela pražiti kavo in doma mesiti in peči kruh. A to pomeni veliko dodatnega prostora, ki ga v lokalu nimam. Zato kavo, mleko, sadje, ki ne raste pri nas, kupujem. Kupim pol-pripravljen kruh za sendviče, ki jih sproti pečem. S pomočjo mojih starih staršev veliko sestavin za smutije pridelamo doma na vrtu in v sadovnjaku, po regrat in koprive pa se odpravim na bližnje travnike.

Kako pomembne so za vas sestavine oziroma kako jih izbirate?

Za dober napitek ali sendvič so dobre sestavine izredno pomembne.

Preden sem se odločila za dobavitelja kave, sem po različnih lokalih poskušala kavo različnih vrst. Podobno velja tudi za mleko, saj ni vsako dobro za pripravo dobrega kapučina, in tudi kruh za sendvič sem dolgo izbirala. Tako sem se odločila za dobavitelje sestavin, ki so se mi zdele zelo okusne. Stranke so zelo zadovoljne s ponudbo, tako mi zagotavljajo.

Kakšna je vaša ponudba in česa največ prodate?

Obiskovalcem ponujamo kavo različnih vrst, vodo, izbrane sokove, sendviče, ki jih naredimo po njihovih željah, prodamo tudi nekaj rogljičkov. Največja uspešnica pa so raznovrstni smutiji (sadno-zelenjavni zmešančki), ki so vezani na ponudbo sezonskega sadja in zelenjave.

V smutijih kombinirate različne okuse. Od kod ideje za kombinacije?

Vrsto let sem si jih pripravljala doma. Nekaj sem o njih prebrala, veliko sem kombinirala sama, in tako je še zdaj. Sva pa bila z Lukom na izobraževanju za bariste pri našem dobavitelju kave v Italiji. Barist je profesionallec za pripravo kavnih napitkov. Neverjetno je bilo. Spoznavala sva, kaj vse je pomembno pri procesu pridelave kave, ki se začne že pri nabiranju, sušenju in nadaljnji obdelavi kavnih zrn, zaključni pa s pravilnim načinom priprave.

Imate zdaj v prazničnem mesecu kakšno posebno ponudbo?

V decembru pripravljam »praznični smoothie«, ki je prava vitaminska bomba. V njem so kaki, klementine, pomaranča, banana, vanilin jogurt, mandlji, praženi orehi, med in cimet. Moja dekleta so navdušena nad njim. Poleg tega lahko pri nas kupite tudi adventne venčke in naravne smreke, ki presenetljivo dolgo zdržijo, preden začnejo iglice odpadati.

Poleti je Pečjak v Trzinu postavil prvo P-stop stojnico s podobno ponudbo. Je to za vas huda konkurenca?

Na to ne gledam tako. Samo pogledjte, koliko je ljudi, različnih lokalov in drugih ponudb ... Če ni nevoščljivosti, je dovolj za vse.

Kakšni so vaši načrti in cilji, razmišljate o širitvi ponudbe ali novi lokaciji?

Stranke me prepričujejo, naj lokal razširim, da bi se lahko usedli in v miru poklepetali. A menim, da je takih lokalov že dovolj, zato obstoječe ponudbe zagotovo ne bom povečala. Hočem ostati unikatna. Razmišljala pa sem, da bi postavila podoben lokal še ob drugi prometni cesti, a so zemljišča precej draga. Zdaj dnevno postrežem od 150 do 200 gostom, pretežno ženskam, staram med 25 in 40 let. In za zdaj mi to, kar imam, zadostuje. Srečna sem, in vsi, ki mi veliko pomenijo, so tudi zadovoljni in srečni. To mi je najpomembnejše. ●

Tanja Jankovič

Kje in kako peljati obiskovalce Trzina žejne čez vodo

Ko teče beseda o Trzinu in njegovih možnostih, da morebitnim obiskovalcem tega kraja pokažemo kaj zanimivega, se vedno raje zatečemo po pomoč k bližnjim ali daljnim sosedom. Tako sem menil tudi sam, ko sem bil pred odločitvijo, da ob pomembni obletnici, ob kateri postavljajo stari Trzinci visoke mlaje s pomembnim sporočilom o življenjskem dosežku (beri letih), pripravim nekaj zanimivega za svoje službene kolege. Pa sem si rekel, da to ne bo držalo, in poiskal nekaj zanimivosti, pot in vsebinski okvir, da jih z njimi tudi seznanim. Vedel sem le, da se moramo na koncu sprehoda oziroma poti vsestransko okrepčati in vsaj malo ukvarjati tudi s športom. Saj veste, da so že stari »sokoli« (nova sokolska društva so daleč od tistih pred sto in več leti ...) rekli, da je zdrav duh v zdravem »truplu«. Zato smo zaključili pri Trzinki oziroma v športnem parku na Mlakah. Konec letošnjega septembra sem tako izvedel izletniško-športni piknik, k svoji obletnici pa dodal še nekoliko mlajšo sodelavko, s katero skupaj sva bila ravno tiste dni »polnoletna« stoletnika. Ker sem moral za prihod v Trzin uporabiti javni prevoz, smo začeli na železniški postaji Trzin Mlake.

Na vabilo, na katerem nisem smel izdati lokacije dogajanja, sem zapisal takole (zanimive točke niso navedene po vrstnem redu):

»Na pohodu se bomo seznanili s pomnikom iz zadnje vojne,

Foto: Primož Gašperič

Pri šolskem mostu nas je pričakal trzinski župan.

z vodovodnim zbiralnikom in črpališčem, vremensko postajo, poplavnimi značilnostmi manjšega vodotoka, delčkom gozdne učne poti, pa s CEP-ci, šolskim zelenjavnim vrtom in sadovnjakom, umetnim zasneževanjem, nizkoenergijskimi stavbami, novodobnimi haciendami, mladostno (trenutno sicer nedelujočo) fontano, rezanjem ledu, funkcionalno zelo različnimi deli naselja (spalno, vrstne in individualne hiše, Beverly-Hills, za- in podhribci ...) opuščeni kamnolom, knjižnico in kulturno dvoran(ico), pa s športu in rekreaciji namenjenimi površinami (tudi pokritimi), s smučarsko progo v fazi širitve (!), s poročnimi slavji, vhodi v jame, najboljšim sosedom (lahko tudi sosedo), kozjimi pašniki, vrtačami, arheološkimi najdišči, posledicami naravnih nesreč (npr. žleđa) in še o čem. Trasa poti je primerna tako za otroke, starše z otroki in brez in ljudi zunaj aktivne delovne dobe in tudi za športne plezalce, gorske kolesarje, vodiče psov in druge, adrenalinsko usmerjene migetalkarje.«

In kje smo si vse to lahko ogledali? Nič posebnega (4 km v dveh urah), od že omenjene železniške postaje smo se podali mimo

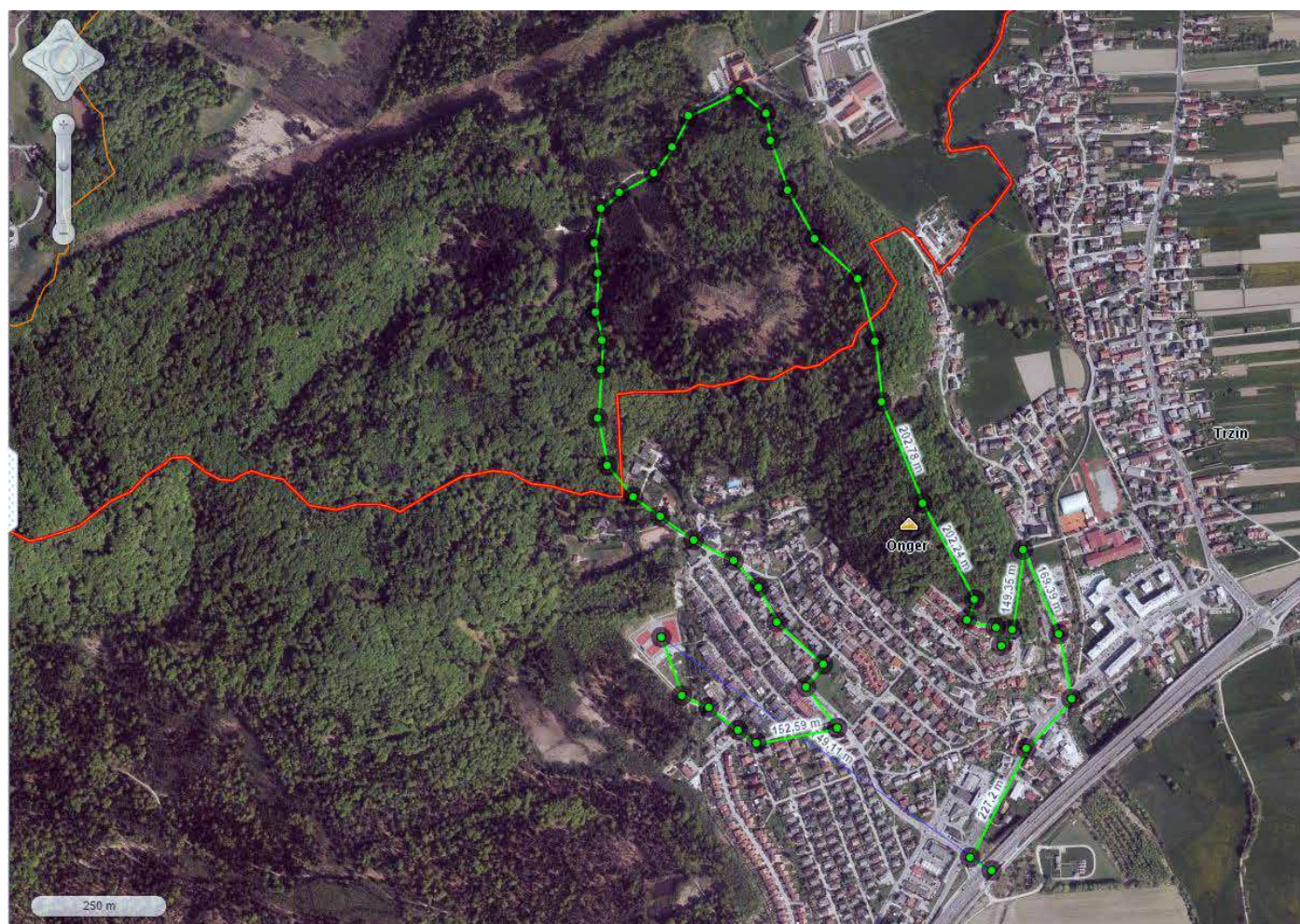

Foto: Miha Pavšek, Kartografska podlaga: Geopedia

Skica prehojene poti ali kako zašpiliti trzinsko »pohodniško« klobaso.

Med bolj zanimivimi je bila seveda točka pri gradu Jable. Uto za mladoporočence smo izkoristili kot prostor (ček) za hitro malico.

Mercatorja do Gregčevega mostu, nadaljevali po delu pšaške promenade do šolskega mostu in od tam krenili na Onger po bližnji med starim Trzinom in Mlakami (ki je še vedno neznana nekaterim šolarjem, pa čeprav je osvetljena in »ostopničena«). Nadaljevali smo mimo vodohrama pod Ongrom in po gozdni učni poti tik pod tamkajšnjim imenitnim arheološkim najdiščem in dalje po gozdu nad nekdanjim kamnolomom dolomitnega peska vse do jabelskega gradu. Pa spet naprej oziroma nazaj v gozd mimo smučišča v Dolgi dolini ter prek nizkega slemena na severozahodni konec Mlak, kjer so večje samostojno stoječe hiše. Pred gostinsko lokacijo smo si pogledali še novi vrtec in športni park, kjer smo kasneje »nogometirali« letom in vsem drugim dejavnikom primerno. Prednost (površinsko in prebivalstveno) majhnega kraja in občine je tudi ta, da je (lahko) župan bolj prilagodljiv in hitreje dosegljiv ter odziven kot v večjih občinah, zato je tudi nas na eni od točk pričakal ter nas po pozdravu in izmenjavi priložnostnih daril iz prve roke seznanil z najnovejšimi dogajanjmi v razvoju Trzina. ●

Miha Pavšek

Decembrske zvezdice in zdravilci

Zvezdica

Decembra nas na vsakem koraku spremljajo praznične zvezde. Le malokdo pa ve, da v naravi lahko najde nežno, na mraz odporno rastlino, navadno zvezdico – *Stellaria media*. S komaj opaznimi drobnimi cvetovi nas lahko preseneti tudi pozimi, predvsem pa si jo zapomnimo do pomladi, ker bo med prvimi zasedla neobdelano zemljo in jo bomo takoj lahko uporabili za spomladansko krepčilo. Po domače ji pravimo kurja črevca in je pravzaprav trdoživ plevel, ki se zaradi močne rasti in velike sposobnosti regeneracije hitro razširi. Navadni zvezdici so podobne tudi druge klinčnice, nekatere izmed njih tudi rahlo strupene. Med njimi ima samo zvezdica enoredno dlakava stebela in globoko razcepjene venčne liste.

Zvezdico so kot zdravilno rastlino uporabljali že v srednjem veku, najbolj pa jo je hvalil Kneipp v 19. stoletju. Priporočal jo je za prehladna obolenja in kot pomirjevalno sredstvo. Danes jo uporabljamo kot splošno krepilno zelenjadicno. Kot je pogosto pri divje rastočih rastlinah, le-te po vsebnosti zdravlilnih snovi prekašajo svoje gojene sorodnice. Tako tudi zvezdica vsebuje nekajkrat več železa in kalija kot špinača, ob kateri raste, in v primerjavi z limono dvojno vrednost C vitamina. Poleg zdravja v kuhinjo prinaša tudi svojevrstne arome. Njen rahlo oreškast okus spominja na okus mlade koruze. Užitna je vsa rastlina, surova kot dodatek solatam, hitro pokuhana ali kot poparek za čaj, uporabimo pa sveže ali suhe rastline.

Bela omela

Ko večina rastlin pozimi počiva, nas polna življenja pozdravlja bela omela – *Viscum album*, ali »zdravilka vsega«. Belo omelo so častili Kelti, z drevesa jo je z zlatim srpom smel odrezati le svečenik. S pomočjo bele omele je grški junak Enej odprl vrata podzemlja. Lepo okrašena s pisanim trakom danes ni samo božični okrasek, temveč tudi simbol miru in sprave. Mladenka, ki se v božičnem času znajde pod belo omelo, ne sme zavrniti poljuba. Takšen poljub pa pomeni globoko ljubezen ali trajno prijateljstvo.

Bela omela je zimzelena polzajedalska rastlina, ki ima obliko grmička. Svoje sesalne korenine poganja v les dreves in jim tako krade mineralne snovi. Je dvodomna rastlina, ki cveti od marca do maja. Na ženskih rastlinah se iz oplojenih cvetov razvijejo belkaste prosojne kroglice, v njih je po eno debelo seme, ki ga obdaja lepljiv ovoj.

Pater Simon Ašič navaja, da so v ljudskem zdravilstvu uporabne vejice z listi, nabrane spomladi in pozno jeseni. Ima mnogo zdravlilnih lastnosti. V lekarniških proizvodih belo omelo priporočajo za nižanje krvnega tlaka, za pomiritev živcev, zdravljenje arterioskleroze, izčrpanosti, lajšanje klimakteričnih težav in za zviševanje dejavnosti žlez v prebavnem sistemu. Deluje tudi diuretično, zato pijemo čaj pri revmi, protinu in zastajanju vode. Na mleku kuhana omela je učinkovita proti glistam. Če imate zaradi slabega krvnega obtoka mrzle noge, jih okopajte v vroči kopeli z omelinimi listi in jagodami. Pri krčnih žilah, golenskih razjedah in opeklinah pomagajo tople kopeli. Izvleček bele omele je učinkovit pri zdravljenju raka kot dopolnilna terapija. V Nemčiji je metoda zdravljenja raka z belo omelo tudi že uradno priznana metoda.

Čaja iz bele omele ne smete kuhati, listke zgolj namočite v hladni vodi za nekaj ur. V prevelikih količinah je bela omela strupena in zato ni primerna za nepremišljeno samozdravljenje. Nikoli tudi ne smete uživati plodov in semen, saj so strupena.

Bela omela prinaša srečo v prihodnjem letu vsakomur, ki jo najde v gozdu. Zato le brž v gozd, pa na poljube ne pozabite! ●

Društvo Florijan

Z VAMI DELIMO
svoj čas

in ga bomo tudi prihodnje leto.
Srečno 2017

modre novice

Komunalna podjetja opozarjamo: Vsako leto vsak izmed nas proizvede več kot 157 kg odpadne embalaže

Slovenska komunalna podjetja smo na koncu meseca novembra v središčih svojih mest in krajev prikazala, koliko embalaže proizvede vsak izmed nas na letni ravni. Cilj prikaza je, da prebivalce opozorimo na problematiko odpadne embalaže, jih spodbudimo k njenemu zmanjševanju in k odgovornejši, trajnostno naravnani potrošnji.

Odpadna embalaža je resen problem današnje družbe. Na eni strani je tesno povezan z načinom proizvodnje, ker se za pakiranje izdelkov velikokrat uporabi več materialov, kot je potrebno, na drugi strani pa tudi z našo potrošnjo, saj vsak dan ustvarimo velike količine odpadne embalaže. Po zadnjih podatkih naj bi tako samo v Evropi proizvedli letno 157 kg odpadne embalaže na prebivalca.

Evropska komisija se zaveda problematike odpadne embalaže, in se je v sklopu strategije krožnega gospodarstva zavezala, da bo zmanjšala količino odpadne embalaže ter spodbujala snovanje okolju prijazne embalaže. Evropski teden zmanjševanja odpadkov, ki je letos

potekal od 19. do 27. novembra 2016, je bil zato posvečen prav zmanjševanju količine odpadne embalaže.

Prikaz količine odpadne embalaže je nastal na pobudo GZS – Zbornica komunalnega gospodarstva, ki je tudi letošnja koordinatorka aktivnosti evropskega tedna zmanjševanja odpadkov za Slovenijo. Direktor zbornice Sebastijan Zupanc je ob tem dejal: "Danes proizvajamo in porabljamo vse preveč embalaže. Velik delež te je nepotrebne, zato je prav, da javnost opozorimo na to problematiko in jim pokažemo, kako lahko ravnaajo drugače. Veseli nas, da se je letos prijavilo tako veliko število komunalnih podjetij. To dokazuje, da se komunalna podjetja zavedajo svoje vloge pri spodbujanju preprečevanja nastajanja odpadkov in trajnostnega ravnanja ter jo učinkovito izpolnjujejo."

Prikaz je potekel v dvanajstih mestih in krajih po vsej Sloveniji – v Ljubljani, Mariboru, Kranju, Celju, Izoli, Novi Gorici, Ilirski Bistrici, Domžalah, Mežici, Trbovljah, Kočevju in Krškem.

157 kg odpadne embalaže predstavlja približno 16 zabojnikov za embalažo volumna 120 l, kar je Javno komunalno podjetje Prodnik, d. o. o., nazorno prikazalo na eni najbolj frekventnih lokacij – na tržnem prostoru v Domžalah. Mimoidoče smo spodbujali k razmisleku o zmanjšanju (u)porabe embalaže, ki je mogoča na vrsto različnih načinov, kot so npr.:

Foto: Arhiv JKP Prodnik d. o. o.

URNIK ODVOZA ODPADKOV – OBČINA TRZIN

2017 JANUAR							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
52							1
1	2	3	4	5	6	7	8
2	9	10	11	12	13	14	15
3	16	17	18	19	20	21	22
4	23	24	25	26	27	28	29
5	30	31					

2017 FEBRUAR							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
5			1	2	3	4	5
6	6	7	8	9	10	11	12
7	13	14	15	16	17	18	19
8	20	21	22	23	24	25	26
9	27	28					

2017 MAREC							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
9			1	2	3	4	5
10	6	7	8	9	10	11	12
11	13	14	15	16	17	18	19
12	20	21	22	23	24	25	26
13	27	28	29	30	31		

2017 APRIL							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
13						1	2
14	3	4	5	6	7	8	9
15	10	11	12	13	14	15	16
16	17	18	19	20	21	22	23
17	24	25	26	27	28	29	30

2017 MAJ							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
18	1	2	3	4	5	6	7
19	8	9	10	11	12	13	14
20	15	16	17	18	19	20	21
21	22	23	24	25	26	27	28
22	29	30	31				

2017 JUNIJ							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
22				1	2	3	4
23	5	6	7	8	9	10	11
24	12	13	14	15	16	17	18
25	19	20	21	22	23	24	25
26	26	27	28	29	30		

2017 JULIJ							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
26						1	2
27	3	4	5	6	7	8	9
28	10	11	12	13	14	15	16
29	17	18	19	20	21	22	23
30	24	25	26	27	28	29	30
31	31						

2017 AVGUST							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
31		1	2	3	4	5	6
32	7	8	9	10	11	12	13
33	14	15	16	17	18	19	20
34	21	22	23	24	25	26	27
35	28	29	30	31			

2017 SEPTEMBER							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
35					1	2	3
36	4	5	6	7	8	9	10
37	11	12	13	14	15	16	17
38	18	19	20	21	22	23	24
39	25	26	27	28	29	30	

2017 OKTOBER							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
39						1	
40	2	3	4	5	6	7	8
41	9	10	11	12	13	14	15
42	16	17	18	19	20	21	22
43	23	24	25	26	27	28	29
44	30	31					

2017 NOVEMBER							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
44			1	2	3	4	5
45	6	7	8	9	10	11	12
46	13	14	15	16	17	18	19
47	20	21	22	23	24	25	26
48	27	28	29	30			

2017 DECEMBER							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
48					1	2	3
49	4	5	6	7	8	9	10
50	11	12	13	14	15	16	17
51	18	19	20	21	22	23	24
52	25	26	27	28	29	30	31

Legenda: MEŠANI KOMUNALNI ODPADKI BIOLOŠKI ODPADKI EMBALAŽA

- uporabljati vrečke za večkratno uporabo/košare
 - pripravljati svežo hrano in ne predpripravljene, embalarane
 - na kavnem avtomatu uporabljati svojo skodelico in ne plastičnih za enkratno uporabo
 - kupovati sadje in zelenjavo v razsutem stanju (rinfuza) itd.
- Povabili smo jih tudi k izpolnjevanju dnevnika odpadne embalaže, s pomočjo katerega bodo imeli večji pregled na svojo porabo embalaže. Dnevnik je objavljen na naši spletni strani, natančneje na tej povezavi: <http://www.prodnik.si/novice/evropski-teden-zmanjševanja-odpadkov>. Dnevnik lahko izpolnjevate v digitalni obliki, da se izognete porabi papirja. V primeru, da se odločite natisniti dnevnik, tiskajte obojestransko.

Ker gre za pomembno in inovativno pobudo tudi na ravni Evropske

unije, je GZS – Zbornica komunalnega gospodarstva, vseslovensko spodbudo prijavila tudi v sklop aktivnosti European Week for Waste Reduction. Obenem pa se iniciativa poteguje tudi za European Week for Waste Reduction awards, ki nagradjuje najboljše in inovativne aktivnosti na področju preprečevanja odpadkov.

Slovenija sodeluje v Evropskem tednu zmanjševanja odpadkov od leta 2010. V zadnjih dveh letih je koordinatorka aktivnosti za Slovenijo Zbornica komunalnega gospodarstva. Zbornica tudi sicer spodbuja zmanjševanje količine odpadkov, odgovorno potrošnjo in ohranjanje naravnih virov. To počne tudi prek družbeno odgovorne pobude Skupaj za boljšo družbo, ki jo je zasnovala z namenom, da bi vsa slovenska komunalna podjetja spodbujala učinkovito rabo virov in trajnostno naravnane prakse. ●

JKP Prodnik, d. o. o.

Zmanjšajmo porabo embalaže!
Z drobnimi spremembami vedenja in nakupovanja lahko občutno prispevamo k zmanjševanju količine odpadne embalaže.

ALI STE VEDELI?

Pretirana uporaba embalaže ima resne posledice za okolje.

- 157 kg: V Evropi povprečno letno 157 kg odpadne embalaže na prebivalca.
- 8 milijonov: Vsako leto več kot 8 milijonov ton odpadne plastične embalaže pristane v oceanih.
- 99%: 99% morskih ptic bo do leta 2050 zaužilo plastiko.
- 40%: V Evropi kar 40% odpadne embalaže pridevanja papir in karton.

Naredimo spremembo in zmanjšajmo porabo embalaže.

NE POZABIMO NA 3 KLJUČNA SPOZNANJA

PREPREČEVANJE

Najboljši odpadke je tisti, ki ga ni. Izogibajmo se nepotrebnim embalažam.

PONOVNA UPORABA
Ponovno uporabimo embalažo in tako podaljšamo njen življenjski cikel.

RECIKLIRANJE
Reciklirajmo papir, konzerve in plastenke. Naj odpadke postane vir.

KAJ LAHKO NAREDIMO?

Doma

- Ko je le mogoče se pri pripravi hrane izogibajmo uporabi predpakiranih ter povdipripravljenih živil.
- Uporabljajmo jedilni pribor za večkratno uporabo.
- Papirne brisače zamenjajmo s kuhinjskimi krpani in brisačami iz blaga.
- Za shranjevanje hrane in živil uporabljajmo posodo za večkratno uporabo.
- Poskrbimo, da živila pravilno shranjujemo.
- Steklenice uporabimo večkrat ali uporabimo plastenke za večkratno uporabo.
- Če je le mogoče se izogibajmo izdelavi za enkratno uporabo.

V službi

- Kolikor je le mogoče zmanjšajmo porabo papirja in uporabo tiskalnikov.
- Uporabljajmo čim manj embalaže.
- Vodo, čaj ali kavo si natačimo v skodelice ali kozarce.
- Namesto čajev v filter vrečkah raje uporabljajmo čaj v razsutem stanju in čajne čedilke.
- Izogibajmo se uporabi posode in pribora za enkratno uporabo. Malice si od doma lahko prinesemo v posodah za večkratno uporabo.
- Pripravimo si kosilo brez embalaže. Jed bo snakega okusa, odpadkov pa bo občutno manj.

Med nakupovanjem

- Plastične vrečke zamenjajmo z vrečkami za večkratno uporabo.
- Živila shranjujemo v posode za večkratno uporabo, ki jih prinesemo od doma.
- Namesto predpakiranih živil, raje kupujemo izdelke v razsutem stanju.
- Težke milo in šampon zamenjajmo z milom v kosi.
- Izberimo izdelke, ki bodo trajali dlje časa.
- Kolikor je le mogoče, se izogibajmo nepotrebnim embalažam.

Začnimo sedaj!
Zmanjšajmo porabo embalaže.

www.ewwr.eu

Vir: <http://ec.europa.eu/environment/waste/waste-reduction-awards/>, www.prodnik.si/novice/evropski-teden-zmanjševanja-odpadkov, www.pozitivna.si/, www.ewwr.eu/

powered by **Piktochart**
make information beautiful

Sodobni marketinški prijemi ali kako prepričati ljudi, da je kultura še vedno hrana za dušo?

V preteklih letih smo se v KUD Franca Kotarja na več različnih načinov trudili, da bi na dogodke privabili kaj več kot 20 ljudi. Čeprav je program skrbno izbran in nikakor ne podpopvprečen, bistvenega povečanja obiska, razen pri dobrodelni predstavi za Tijo, nismo opazili. Za uvod naj povem, da namen mojega pisanja ni nikakršno prosjačenje za obisk. Moje pisanje vzemite kot opis dejstev, ki jih kot ljubiteljska kulturnica opažam. In tistih nekaj, ki so redni obiskovalci kulturnega doma, se bo z menoj verjetno strinjalo.

Prvi poskus – nižja cena

Zato mnogi kudovci razmišljamo, kje je vzrok za slab obisk. Cena? Pa smo najprej ukrenili nekaj v tej smeri in znižali ceno vstopnic z 8 evrov na 5 evrov, misleč, da bo to botrovalo bolj polni dvorani. Pa ni. Še slabše. Gledalcev je bilo v tistem obdobju celo manj kot prej. Ker vsaka produkcija prinese s seboj poleg veselja ob vajah in igranju tudi visoke stroške, sredstva z javnih razpisov pa so prenizka, smo ceno dvignili nazaj na prvotnih 8 evrov.

Drugi poskus – nenaslovljeni letaki

Ko smo se prvič poslužili raznosa nenaslovljenih letakov po vseh gospodinjstvih (razen tistih z nalepko proti reklamam), smo opazili rahel porast obiska. Super! Za dokaj ugodno ceno smo računali na obveščeno ljudi o naših dogodkih. Pa se je mali A5 letakec v množici reklam izgubil in še tisti, pri katerih reklame sicer ne romajo naravnost v koš, so ga verjetno spregledali.

Dobro. Kaj zdaj? Nekaj »zastonjske« reklame na Facebookovih spletnih straneh, prek naročnikov na novice in podobno nam še vse-

eno ostane. Nekaj kanalov, ki bolj ali manj poskrbijo, da grede prave informacije pravim ljudem. Vendar ... Kje so obiskovalci?

Tretji poskus – pisma z brezplačno vstopnico

Vprašanje nas je še vedno mučilo in domislili smo se novega načina: naslovljena pošta družinam. Vsak mesec 50 družin iz Trzina prejme brezplačno vstopnico za dogodek, ki ga pripravljamo. Akcija iskanja in kuvertiranja je izvedbeno kar zahtevna in niti ne tako poceni. In rezultat? V nekaj poskusih so od dvestotih družin točno štiri izkoristile ta brezplačni bonus. Pa so ostale družine s 95-odstotno verjetnostjo tudi odprle pošto.

Četrty poskus – vstopnica »2 za 1«

Zdaj poskušamo z novim prijemom: dijakom, študentom in upokojencem nudimo vstopnico za predstave t. i. »2 za 1« – prideta dva, plača eden. Vstopnica je veljavna le ob predložitvi ustrezne izkaznice (študentske, dijaške ali upokojenske) in za dva. Opozarjam pa, da ponudba ne pomeni, da en dijak, en študent ali en upokojenec plača polovično ceno vstopnice, če pride sam. S tem želimo spodbuditi ljudi, da s seboj povabijo še koga. Ta prijem se je doslej še najbolje obnesel, ljudje to radi izkoristijo.

Po vseh teh (in še drugih bolj ali manj uspešnih, ki sledijo) marketinških kolobocijah se še sprašujem – ali smo ljudje vse preveč zaposleni in obremenjeni za obisk kulturnega dogodka? Je dogodkov preveč? Je Ljubljana preblizu? Ali obisk v gledališču ne pomeni več sprostitve po napornem dnevu, tednu? Se zapiramo vase? Med štiri stene? Pred računalnik in TV? Odgovor na vsa vprašanja je enak: Da, res je. Potrebna bo sprememba družbe, ki pa je ne zmore nihče sam, lahko pa jo spreminjamo skupaj. Postanemo kolektiv. Gremo ven, med ljudi. Komuniciramo z jezikom, gestami, s telesom – ne s tipkovnico.

Čeprav moja leta še niso v tako zelo visokih številkah, se spominjam časov, ko smo obisk gledališča imeli za zelo poseben dogodek. To so bili časi, ko so se ljudje še prav po »pražnje« oblekli za obisk gledališča. Pa ne le Drame ali Cankarjevega doma, tudi v »domače« gledališče smo hodili v »ta lepših« oblekah. Zdaj je ta običaj izginil. V gledališče se gre kar v kavbojkah ali še huje – v trenirki. Pa s tem ne kritiziram toliko ljudi kot sedanje čase. V teh časih se res ne pričakuje od nikogar, da bo prišel na lokalni dogodek v gledališče v dolgi obleki ali fraku, verjetno bi bilo čudaško. Vseeno pa se v tem tudi kaže spremenjen odnos do kulture. Je le-ta postala tako samoumevna, da smo se zanjo nehali truditi? Je tako obsežna, kot so številne reklamne majice in trenirke v naših omarah? Res? Kaj pa – oh, saj to mi je čisto nepredstavljivo, pa vseeno – kaj pa, če v nekem trenutku kultura izgine? V čem boste našli hrano za dušo?

Jaz in meni podobni zanesenjaki bomo še vedno iskali načine, kako priti do vas, obiskovalcev. Vi pa se boste odločili, ali boste informacijo spustili skozi svoje sito, in še več – zapustili svoje štiri stene in se podali v neznano, ali ne. •

Brigita Ložar

Novoletno voščilo

Turistično društvo Kanja Trzin
želi svojim članom in vsem občankam
in občanom Trzina lepe božične
in novoletne praznike ter
vse dobro v letu 2017.

Poznojesenski sončni zahod je lahko v Trzinu zelo slikovit, odpraviti se je treba le na polje.

Moker uvod za suho nadaljevanje

Pa je za nami tudi november (listopad), letos je več kot upravičil svoj moker sloves! Mokrote pa je bila ta čas narava več kot potrebna, zaloge površinskih kot tudi podzemnih voda so bile že precej pičle, saj sta bila prva dva jesenska meseca sorazmerno suha. Sicer je november, zadnji od treh mesecev meteorološke jeseni, na splošno najbolj moker v letu, pa vendarle ne več tako kot nekdanj. Klimatološka povprečja 1981–2010 kažejo, da mu je po skupni količini mesečnih padavin enak junij (za primerjavo smo si ogledali podatke za najbližjo primerljivo postajo letališče Brnik), ki jima sledijo vsi trije meseci od avgusta do oktobra. Omenimo še zanimivost, da sta v Ljubljani po količini v istem obdobju prvaka september in oktober, ki jima sledita junij in avgust, november pa je šele na petem mestu! Imeli smo precej namočen november z dvema večjima pada-

vinskima dogodkoma sredi prve in konec druge dekade ter z obilico toplega jugozahodnika. Šele čisto na koncu meseca se je občutno ohladilo; prav zadnji dan meseca je bil tudi najhladnejši dan letošnje meteorološke jeseni in prvi s povprečno dnevno temperaturo zraka pod lediščem. Snega nismo videli, le v torek, 8. novembra, je za kratek čas padal dež s snegom.

Povprečna mesečna temperatura zraka ni prav posebej odstopala, saj je bila znotraj intervala stopinje Celzija, ki je meja za bolj izrazito odstopanje. Nekoliko smo bili prikrajšani le za sonce, ki je sijalo za okrog petino časa manj (če smo natančni, so preprečevali njegov toplotni učinek oblaki ...), kar pa ne čudi, saj smo imeli kar 23 dni s padavinami. Teh je bilo povsod okoli še precej več kot pri nas, saj smo jih imeli približno tretjino več od dolgoletnega povprečja. V soboto, 19. novembra, v popoldanskih urah je dosegla Pšata pri Malnovem (Grajskem) mostu skoraj 70-centimetrski vodostaj s pretokom več kot 6,4 m³/s, kar je bilo že precej blizu opozorilne vrednosti (125 cm in 8 m³/s) za tako imenovani rumeni alarm. V večjem delu Slovenije smo se tisti dan izognili poplavam, povsod pa se žal niso. Skupaj z »ledenjakom« na zadnji dan meseca smo imeli še pet dni, ko je bila najnižja jutranja temperatura zraka pod lediščem. Kljub temu nekateri trzinski šolarji še vedno prihajajo k pouku ali k popoldanskim dejavnostim, kot bi imeli zunaj prijetne pozno pomladanske ali zgodnje jesenske temperature. Nekateri se zavedo mraza šele ob prvem pravem snegu oziroma takrat, ko ta obleži precej dlje kot le nekaj ur.

Če sodimo po letošnjem sv. Martinu (11. november), nas čaka bolj mila zima, saj »Če je Martin oblačen ali meglen, pride zima voljna kot jesen«. Z novembrom se je končala tudi letošnja nič kaj posebna meteorološka jesen, kar je pravzaprav dobro, saj v takih primerih ne poročamo o kakšnih posebnih naravnih pojavih. Ti so pogosto povezani z oznako naravna nesreča praviloma takrat, ko imamo opravka z gmotno škodo in žrtvami. Letošnja je bila v tem pogledu dokaj prizanesljiva (žal ji naši odločevalci oziroma upravljavci dežele niso sledili), temperature in trajanje sončnega obsevanja zelo blizu dolgoletnega povprečja (hladni oktober je očitno uspešno omilil posledice podnebnih sprememb), padavine pa celo za okrog desetino pod njim. Nekako se nam je na začetku zadnjega meseca v letu zdelo, da bi že lahko bili deležni snega, a so območja visokega zračnega pritiska vso prvo polovico meseca odpravila od naših krajev stran vse, kar je dišalo po padavinah. Še več, še do božično-novoletnih praznikov se je nabralo precej sivih dni z meglo in/ali nizko oblačnostjo. Pa saj smo vajeni, da moramo v najtemnejših dneh leta kar sami poskrbeti za dodatno razsvetljavo (nekaj te smo bili letos deležni tudi Trzinci), torej zakaj bi bili letošnji izjema? Takole, ker smo skupaj zadnjič v tem letu, je čas in prostor le še za čim lepše vremenske želje v novem, 2017-tem letu, v katerem vsaj vreme vedno obrnite sebi v prid ali pa naj bo vedno le razlog za dobro voljo. ●

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

Opazovalna postaja	November 2016	Vremenska postaja OŠ Trzin	November 2016		
	(v mm)		Kazalec	Podatek	Čas
Trzin	127	Povprečna mesečna T zraka (°C)	6,6	mesec	1.11.–30.11.
		Najvišja mesečna T zraka (°C)	17,4	14:30	6. 11.
Grosuplje	140	Najnižja mesečna T zraka (°C)	-5,6	7:00	30. 11.
Radomlje	167	Število dni s padavinami > 0,2 / 2 / 20 mm	23/10/2	mesec	1.11.–30.11
Domžale	172	Največja dnevna količina padavin (mm)	38,0	0:00–24:00	6. 11.
Ljubljana Bežigrad	177	Največja trenutna intenziteta padavin (mm/h)	75	2:00–2:30	6. 11.
Brezje pri Trziču	204	Najvišja hitrost (km/h) vetra in njegova smer	45 / JJV	16:30–17:00	6. 11.
Topol pri Medvodah	211	Najpogostejša smer vetra	SSZ	mesec	1.11.–30.11.
		Št. hladnih dni/ (min. T < 0 °C)	6	mesec	1.11.–30.11.
Letališče Brnik	226	Skupna količina padavin v letu 2016 (mm)	992	11-mesečna	1.1.–30.11.

Izbrani meteorološki kazalci za vremensko postajo OŠ Trzin in količina padavin na širšem območju Ljubljanske kotline novembra 2016 (Vir: ARSO, CZ Trzin, Slovenski meteorološki forum, Vremensko društvo ZEVS, VP Radomlje.)

Novo
pasje igrišče
za Centrom
Ivana Hribarja
Stran 4

Jesenske ustvarjalnice v Jefačnikovi domačiji

Podstavki za kozarce in vroče posode: Zadnje srečanje na temo recikliranja in šivanja bo v četrtek, 22. decembra, od 18. do 21. ure, ko bomo odrasli udeleženci šivali podstavke za vročo posodo ali kozarce. S seboj imejte šivalni stroj. Kotizacija: 5 evrov na osebo.

Trikotna torbica/toaletna: Šivali bomo tudi zadnji dan naših srečanj, v petek, 23. decembra, od 18. do 21. ure. Izdelali bomo trikotne toaletne torbice, ki jih boste lahko že čez nekaj dni poklonili za božič. S seboj prinesite šivalni stroj. Kotizacija: 10 evrov na osebo.

www.kud-trzin.si

Urnik
odvoza
odpadkov
za leto 2017
Stran 26

Vabilo na predavanje o skotopičnem ali Irlen sindromu: Kako pri bralnih in drugih težavah pomagajo barve?

Ponedeljek, 9. januar 2017, ob 17.30 v Centru Ivana Hribarja, Dvorana Marjance Ručigaj, Ljubljanska cesta 12f, Trzin

**Predavateljica: dr. Polona Kelava,
Inštitut za disleksijo, Združenje SUTŽO**

Ali Vaš otrok težko bere? Je občutljiv na svetlobo ali ga moti bleščanje belega lista pri branju? Se mu premikajo črke na papirju? Se težko zbere? Ima glavobole ali postane pri branju zaspan? Se branju izogiba? Morda ima skotopični sindrom!

Skotopični ali Irlen sindrom se v praksi pogosto, a ne vedno, kaže v obliki težav, ki so zelo podobne težavam oseb z disleksijo. Pri osebah z disleksijo je pogosto prisoten, vendar z njo ni pogojen. Še pogostejši je pri osebah z drugimi učnimi težavami, pogost pa je tudi pri osebah z ADHD, pri osebah s težavami avtističnega spektra in pri tistih, ki so občutljivi na svetlobo ter jih mučijo glavoboli ali migrene.

Po njegovi utemeljiteljici Helen Irlen je v svetu imenovan tudi Irlen sindrom in pomeni drugačnost v vidnem zaznavanju. Vizualni korteks v možganih ne zmore zaznati ene od barv, zaradi tega vse vidne informacije, ki do možganov pridejo skozi oči, zaznava drugače. Pogosto povzroča največ težav pri branju črnih črk na belem papirju oz. jih zaradi težav z branjem tu najpogosteje opazimo. Možgani vidnih informacij ne obdelajo, kot jih vidijo oči. To povzroča popačenje slike in s tem težave pri branju. Črke in besede se lahko prekrivajo, se premikajo po listu ali se dvigajo z njega, zaradi bleščavosti podlage so slabo vidne, nejasne, vrstice se prepletejo med seboj in valovijo, v naporu, da bi prebral napisano, bralca začne boleti glava, pojavljajo pa se lahko tudi drugi simptomi, kot na primer pikajoč in žgoč občutek v očeh, utrujene oči, intenzivno zehanje, motnje koncentracije, slabost, omotičnost in drugi.

Skotopični sindrom lahko povzroča manjše težave, kot je npr. problem dolgotrajnega koncentriranega branja, lahko pa že ob prvem pogledu na list papirja zaradi najrazličnejših simptomov nastopijo hude težave z branjem.

Ne gre za optični problem, zato nam pregled pri okulistu ne bo prinesel rešitve.

Na predavanju bomo izvedeli, kaj skotopični sindrom sploh je, kako ga pri otroku prepoznamo in tudi, kako lahko pri njem pomagamo in težave v celoti odpravimo.

Vabljeni!

Alenka Marjetič Žnider,
Za zeleni Trzin, lista
odgovornih aktivnih občanov

Pravljica za odrasle: Pametna hči (sibirski ljudski)

Luka Hrovat in Mirjam Štih sta tisti pravljicni duet, ki vsak mesec razveseljuje obiskovalce Knjižnice Domžale s svojimi pravljicami in njihovo analizo. Mirjam je odlična pripovedovalka, Luka analitik. Tokrat smo ju povabili v goste na decembrski kulturni večer v Dvorano Marjance Ručigaj, in sicer vam bosta sibirsko ljudsko pravljico Pametna hči interpretirala na dva načina v četrtek, 22. decembra 2016, ob 19. uri. Vstop je prost!

Pametna hči je na videz navadno dekle, ki se poroči s carjem, ker ga očara s svojo inteligenco. Kaj pomeni biti pameten? Je to kakorkoli povezano z logiko? Kako misliti o inteligenci, ali te lahko inteligenca spravi iz vseh težav, ki se ti kažejo na življenjski poti? Vabljeni, pestro bo!

www.kud-trzin.si

Decembra
vabljeni na praznični
smoothie v nagradni
trziški Drive caffe.
Strani 9 in 22

Na pohod
po Trzinu
V Trzinu zanimive
točke za občane in
obiskovalce v vseh
letnih časih
Strani 24 in 25

Streliško tekmovanje

Streliško tekmovanje v počastitev spomina na preminulega strelca Borisa Paternosta bo potekalo januarja. „21. tekmovanje Skirca Borisa Paternosta in Pokal Trzina 2017 bomo izvedli v 3-dnevni različici, tako kot lani, in sicer od petka, 6. januarja, do nedelje, 8. januarja 2017. Kot običajno bodo kvalifikacije potekale v šotoru Taubi centra, finala pa bomo izvedli v telovadnici OŠ Trzin, tokrat v spremenjeni obliki (spremembe pravil ISSF), zaradi česar predvidevamo, da bo padel tudi kakšen nov rekord,“ smo izvedeli od Marka Živkovića, ki nam je še zaupal, da bodo finala na oba tekmovalna dneva, v soboto jih bo kar 8, v nedeljo pa 4. Vabljeni!

VOŠČILO
Uredništvo Odseva
vam v letu 2017 želi
veliko srečnih dogodkov,
osebni zmag, mirnih
odločitev in zvrhan
koš zdravja!

TV - Internet

NOVO! Signal sedaj tudi z **LIMBARSKÉ GORE** in **KRŽIŠČA-KRVAVCA**

UGODNA CENA! Brezžično do objekta v optični vidljivosti!

- TV ali INTERNET od 15 EUR/mesec, možnost telefonije
- Najbolj gledani kabelski programi s slovenskimi podnapisi, tudi HD!
- Internet signal tudi: s Kam. gradu, Zg. Javoršice, Ambroža, Pd Moravče, Lukovice, Peč, Slivne-Geosa, Zas. Sv. Gore, Kres, Vrha, Janč itd.
- Nudimo vam kvaliteten servis TV in ostale A/V tehnike.

☎ **040 997 007**
www.zvezdatv.si
www.gorosan.com

Prihodnost je v brezžičnih tehnologijah

Vaša hrepenenja in sanje so kot ocean – neskončni in večinoma neraziskani. Nikoli ne boste vedeli, kaj se tam nahaja, dokler ne skočite v vodo.

(Dean Graziosi)

PRODNIK
javno komunalno podjetje

Kako veš, da si izbral pravo lahko gospodarsko vozilo?

40 nagrad v zadnjih 5 letih*

RENAULT PRO+

4 leta jamstva***

4 leta brezplačnega vzdrževanja ali paket zimskih pnevmatik**

Brezplačen paket PRO+: leseni pod, parkirni senzorji, radio blue-tooth® mp3, tempomat, meglenki, senzorji za dež.****

Lahka gospodarska vozila Renault – št. 1 v Evropi že 18 let.**

*V EVROPI MED LETOMA 2011 IN 2015. NAGRADE, KI SO PODELJENE S STRANI NEODVISNIH KOMISIJ. **VIR: EVROPSKI AVTOMOBILISTIČNI TRG (EU28 + ŠVICA + NORVEŠKA + ISLANDIJA) PRODAJNA STATISTIKA OD 1998 DO 2015 ZA SEGMENTE: LCV TTV BREZ PICK UP. ***4 leta jamstva in 4 leta brezplačnega vzdrževanja vključujeta 2 leti tovarniške garancije in podaljšano jamstvo za 3. in 4. leto ali 150.000 km, karkoli se zgodi prej. Stranka se odloči med 4 leti brezplačnega vzdrževanja in paketom zimskih pnevmatik. Velja ob nakupu preko Renault Financiranja. ****Brezplačen paket PRO+ dobi vsak kupec pri nakupu preko Renault Financiranja. Senzorji za dež ne veljajo pri nakupu novega vozila Kangoo Express. Leseni pod in parkirni senzorji ne veljajo za model Master Sasija. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na renault.si.

Renault priporoča

[f](#) [t](#) [v](#) [i](#) [i](#) [n](#) renault.si

AVTOHIŠA

L j u b l j a n a

MALGAJ®

Ime s tradicija!

Vaš trgovec v Ljubljani
AVTOHIŠA MALGAJ

Tržaška 108, 1000 Ljubljana, tel.: 01/2000 550

SADJE ZELEJAVA

FRUTAS

TRZIN

Ponedeljek - petek: 7:00 - 20:00
Sobota: 7:00 - 19:00
Nedelja in prazniki: 9:00 - 17:00
01 56 20 777

**VESELE
BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO 2017!**

DARILO ob nakupu nad 20€
1 kg mandarin

ZDRAVO

izbrano iz kataloga ugodnosti **2017**

LONČEK ZDRAVJA IN POSODICA ZDRAVJA S POKROVČKOM

Unikatna keramika - ekskluzivno ročno delo in ročna poslikava. Idealno za novoletno obdarovanje vaših najbližjih. Obstojno v pomivalnem stroju in varno v mikrovalovni pečici. Pakirano v darilni embalaži.

Lonček, redna cena: 11,90 €
cena s Kartico zvestobe

7,14 € + **15** **POPUST: 40%**

Posodica, redna cena: 14,90 €
cena s Kartico zvestobe

8,94 € + **15** **POPUST: 40%**

OTROŠKI TERMOFOR OVČKA ALI ZAJČEK

Primeren za ogrevanje postelje, različnih delov telesa, za pomiritev, pri bolečinah v trebuhu, ob simptomih gripe in prehlada.

redna cena: 19,99 €
cena s Kartico zvestobe

11,99 € + **20** **POPUST: 40%**

Cene s popustom iz kataloga ugodnosti veljajo izključno ob predložitvi Kartice zvestobe LEKARNE LJUBLJANA in zahtevanega števila jabolk zvestobe, sicer veljajo redne cene. Slike so simbolne. Popusti se ne seštevajo. Ponudba v katalogu ugodnosti velja od 1. 12. do 31. 12. 2016 oziroma do prodaje zalog.

omrežje

• 01 81 00 210

Ste že pisali božičku?

Trio paketi že od 29,00 eur/mes.